

Nr.2/10Prot

Datë 18.04.2026

KALLËZIM PENAL

Kallzues: Bashkia Gjirokastrë me Kryetar Flamur Golemi, përfaqësuar nga Studio Ligjore “Jurisprudenca” me avokat Arben Llangozi me adresë: *Njësia Bashkiake Nr. 9, Rruga “Don Bosko”, Kulla nr. 2, Zyra nr.7, kati parë, Tiranë*

Objekti: Kërkojmë ndjekjen penale të shtetasit Emin Kokalari, për veprën penale “Përhapja e informatave të rreme që ngjallin panik”, parashikuar nga neni 267 i Kodit Penal.

Baza ligjore: Neni 281 e vijues i K.Pr.Penal dhe neni 267 i Kodit Penal.

Drejtuar: Prokuroria pranë Gjykatës së Shkallës së Parë të Juridiksionit të Përgjithshëm

Gjirokastrë

Drejtoria Vendore e Policisë Gjirokastrë

Komisariati i Policisë Gjirokastrë

Zoti Prokuror:

1. **Bashkia Gjirokastrë**, në bazë të **nenit 281 të Kodit të Procedurës Penale**, **kallëzon penalisht** shtetasin **Emin Kokalari** për veprën penale të **përhapjes së informatave të rreme që ngjallin panik**, parashikuar nga **neni 267 i Kodit Penal**, për shkak se nëpërmjet publikimeve të kryera prej tij në rrjetet sociale me akses publik ka hedhur në qarkullim informacione të rreme, me përmbajtje qartësisht alarmuese, të cilat i referohen **Bashkisë Gjirokastrë**, stafit të saj dhe një situate të pretenduar me natyrë tejet të rëndë, duke i paraqitur këto si fakte të ndodhura dhe jo si dyshime apo komente. Këto publikime, për nga mënyra e formulimit, përmbajtja, mjeti i përdorur për përhapje dhe jehona që kanë marrë në publik, kanë qenë të përshtatshme të krijojnë **pasiguri, shqetësim të gjerë dhe panik** te qytetarët, si edhe të cenojnë rëndë qetësinë publike, besimin e

publikut ndaj institucionit dhe normalitetin e marrëdhënieve të komunitetit me administratën vendore. Për këto arsye, Bashkia Gjirokastër i drejtohet organit të prokurorisë me këtë kallëzim penal, duke kërkuar marrjen në shqyrtim të faktit të kallëzuar, regjistrimin e procedimit penal dhe kryerjen e të gjitha veprimeve hetimore të nevojshme për zbardhjen e plotë të çështjes dhe vënien përpara përgjegjësisë penale të shtetasit **Emin Kokalari**.

2. Zoti Prokuror, shtetasi **Emin Kokalari**, nëpërmjet profilit të tij në rrjetin social **Facebook**, të identifikuar publikisht me emrin e tij dhe me adresën e facebook <https://www.facebook.com/eminkokalarieak>, ka përhapur në mënyrë të përsëritur **informacione alarmuese dhe panikndjellëse**, të cilat kanë qenë të përshtatshme për të krijuar **pasiguri dhe shqetësim** në opinionin publik. Konkretisht, nëpërmjet këtij profili janë hedhur në qarkullim publik pretendime sipas të cilave një numër shumë i madh punonjësish të **Bashkisë Gjirokastër**, rreth **150 persona**, rezultonin ose ishin të prekur nga **HIV/AIDS**. Një përmbajtje e tillë nuk përbën thjesht opinion, koment apo vlerësim subjektiv, por një **pohim faktik të drejtpërdrejtë**, me natyrë tejet të rëndë, që prek jo vetëm figurën dhe dinjitetin e personave të përfshirë, por edhe **qetësinë publike**, besimin e qytetarëve dhe ndjeshmërinë e komunitetit. Vetë mënyra e formulimit të këtyre publikimeve, natyra e informacionit të shpërndarë, përmasat e pretenduara të ngjarjes dhe përhapja e tyre në një rrjet social të hapur për publikun tregojnë se kemi të bëjmë me përmbajtje që objektivisht është e aftë të ngjallë **alarm, shqetësim të gjerë dhe panik** te qytetarët. Për më tepër, publikimi i një informacioni të tillë, që i atribuon një institucioni publik dhe punonjësve të tij një situatë kaq të rëndë dhe stigmatizuese, është i tillë që cenon rëndë **reputacionin e institucionit**, integritetin moral e shoqëror të personave të përmendur dhe **qetësinë publike**. Në këto kushte, përmbajtja e shpërndarë nga shtetasi **Emin Kokalari** paraqet elemente që duhen verifikuar në kuadër të veprës penale të **përhapjes së informatave të rreme që ngjallin panik**, parashikuar nga **neni 267 i Kodit Penal**.

3. Më pas nga verifikimi i postimeve dhe publikimeve të indeksuara publikisht rezultojnë se janë shpërndarë në mënyrë të drejtpërdrejtë një sërë postimesh që mbajnë vetë pretendimin dhe jo thjesht reagimin ndaj tij, konkretisht postimi në Facebook me formulimin **“#Lajmi: 18 punonjës ne Bashkinë Gjirokastrë dalin pozitiv pas testit per HIV”**, si edhe variante të tjera të së njëjtës përmbajtje të publikuara nga e njëjta faqe në formë postimi dhe foto-postimi. Po ashtu, del materiali video në Facebook ku në snippet-in publik thuhet se **“nga këto testime, mësohet se të paktën 18 punonjës kanë rezultuar pozitivë ndaj HIV”**, material i lidhur publikisht me deklaratën e Basir Çollakut. Gjithashtu, rezultojnë postime të indeksuara në Instagram ku përdoret formulimi se **“Flamur Golemi dhe 18 punonjës të institucionit që ai drejton janë infektuar me virusin HIV/AIDS”**, si edhe reel-e dhe postime të tjera ku riprodhohet pretendimi se **kryebashkiaku dhe 18 punonjës të institucionit ishin infektuar me virusin HIV/AIDS**. Në të njëjtën linjë, dalin edhe publikime me formulime alarmuese si **“Ka ra SIDA në Bashkinë e Gjirokastrës”** dhe **“Kryebashkiaku Flamur Golemi dhe 18 punonjës të infektuar me SIDA”**, çka tregon se pretendimi është hedhur, riprodhuar dhe shpërndarë publikisht në disa forma, në disa profile dhe në disa faqe të ndryshme, duke u paraqitur si pohim i drejtpërdrejtë i një fakti të pretenduar dhe jo si koment apo thashethem i paqartë. Konstatohet se në rezultatet publike të indeksuara dalin disa postime dhe publikime ku shfaqen formulimet **“#Lajmi: 18 punonjës ne Bashkinë Gjirokastrë dalin pozitiv pas testit per HIV”**, **“Të paktën 18 punonjës dhe punonjës të Bashkisë Gjirokastër...”**, **“nga këto testime, mësohet se të paktën 18 punonjës kanë rezultuar pozitivë ndaj HIV”**, **“Flamur Golemi dhe 18 punonjës janë të infektuar me virusin HIV/AIDS”**, **“Flamur Golemi si dhe 18 punonjës të institucionit që ai drejton janë infektuar me virusin**

HIV/AIDS”, “kryebashkiaku Flamur Golemi dhe 18 punonjës të institucionit ishin infektuar me virusin HIV/AIDS”, “18 punonjës të këtij institucioni rezultojnë të infektuar me virusin HIV/AIDS”, “Ka ra SIDA në Bashkinë e Gjirokastrës” dhe “Kryebashkiaku dhe 18 punonjës të infektuar me HIV/AIDS?”. **Këto formulime dalin të lidhura me postime të indeksuara në Facebook, Instagram dhe faqe të tjera publike. ([facebook.com](https://www.facebook.com)).**Konstatohet se në portalin Prapaskena del i publikuar artikulli me titull “Orgji në Bashkinë e Gjirokastrës, 18 vetë të infektuar me SIDA, qyteti në panik, makth analizash në Janinë”, me datë 17.04.2026, në përmbajtjen e indeksuar të të cilit shfaqet formulimi “Të paktën 18 punonjëse dhe punonjës të Bashkisë Gjirokastrë mësohet se kanë rezultuar pozitivë, pra janë infektuar nga virusi HIV.” ([prapaskena.com](https://www.prapaskena.com)).Konstatohet gjithashtu se në Facebook del një postim i indeksuar me formulimin “Në Bashkinë e Gjirokastrës, kryetari dhe 18 punonjës të infektuar me SIDA, qyteti në panik, makth analizash në Janinë”. ([facebook.com](https://www.facebook.com)). Konstatohet po ashtu se në Facebook del postim i indeksuar nga Iliria / ilirianeës.al me formulimin “Të paktën 18 punonjëse dhe punonjës të Bashkisë Gjirokastrë mësohet se kanë rezultuar pozitivë, pra janë infektuar nga virusi HIV.” ([facebook.com](https://www.facebook.com))Për 360grade.al, nga kërkimi publik që bëra, del vetë portali dhe faqja e tagut “gjirokaster”, por nuk më doli i konfirmuar publikisht një artikull i indeksuar për këtë pretendim specifik në rezultatet që hapa. ([360grade.al](https://www.360grade.al)).

4. Nga bashkia Gjirokastrë është bërë edhe reagimzyrtar dhe nëmedian, Shqiptarja.com është publikuar artikulli me titull “Kryebashkiaku dhe 18 punonjës të infektuar me HIV/AIDS? Bashkia e Gjirokastrës: Sajesë, policia të nisë hetimet për nxitësit e këtij lajmi të rremë”, i datës 18.04.2026. Linku i artikullit: <https://shqiptarja.com/lajm/punonjesit-dhe-kryetari-i-infektuar-me-hiv-aids-bashkia-e-gjirokastrës-mohon-lajmet-po-synojne-te-na-demtojne-figuren>. Në median Panorama është publikuar artikulli me titull “Kryetari i Bashkisë Gjirokastrë dhe 18 punonjës të infektuar me HIV/AIDS? Reagon institucioni: Ja e vërteta! Berisha: Kush përhap sëmundje është kriminel”, i datës 18.04.2026. Linku i artikullit: <https://ëëë.panorama.com.al/kryetari-i-bashkisë-gjirokastrë-dhe-18-punonjes-te-infektuar-me-hiv-aids-reagon-institucioni-ja-e-verteta-berisha-kush-perhap-semundje-eshte-kriminel/>. Në median Euroneës Albania është publikuar artikulli me titull “Reagon Bashkia Gjirokastrë: Kryetari dhe 18 punonjës nuk janë infektuar me HIV/AIDS”, i datës 18.04.2026, ora 13:10. Linku i artikullit: <https://euroneës.al/reagon-bashkia-gjirokastrë-kryetari-dhe-18-punonjes-nuk-jane-infektuar-me-hiv-aids/>. Në median NOA.al është publikuar artikulli me titull “A është me SIDA dhe a ka infektuar kryebashkiaku Flamur Golemi 18 punonjës? Bashkia Gjirokastrë: Nuk ka bazë faktike, po përhapet panik në qytet”, i datës 18.04.2026, ora 14:54. Linku i artikullit: <https://noa.al/lajmi/2026/04/2578624.html>. Në median JOQ Albania është publikuar artikulli me titull “Bashkia Gjirokastrë: Kryetari dhe 18 punonjës nuk rezultojnë të infektuar me HIV/AIDS”, i datës 18.04.2026, ora 16:36. Linku i artikullit: <https://joq-albania.com/artikull/1357242.html>. Në median Dosja.al është publikuar artikulli me titull “Punonjësit e infektuar me HIV/AIDS? Bashkia Gjirokastrë...”, i datës 18.04.2026. Linku i artikullit: <https://dosja.al/aktualitet/punonjesit-e-infektuar-me-hiv-aids-bashkia-gjirokastrë-pretendime-te--i491738>. Në median Faktor.al është publikuar artikulli me titull “Kryebashkiaku Golemi: Nuk kam HIV/AIDS, janë lajme të rreme! Të hetohen”, i datës 18.04.2026. Linku i artikullit: <https://faktor.al/2026/04/18/kryebashkiaku-golemi-nuk-kam-hiv-aids-jane-lajme-te-rreme-te-hetohen/>. Në median Klan Kosova është publikuar artikulli me titull “Bashkia Gjirokastrë përgënjeshtro lajmin për HIV/AIDS, kërkon hetim penal”, i datës 18.04.2026. Linku i artikullit: <https://klankosova.tv/bashkia-gjirokastrë-pergenjeshtron-lajmin-per-hiv-aids-kerkon-hetim-penal/>. Në median Vox Neës është publikuar artikulli me titull “Employees and Mayor Infected with HIV/AIDS? Gjirokastrë Municipality Reacts”, i datës 18.04.2026. Linku i artikullit:

<https://ëëë.voxneës.al/english/aktualitet/punonjesit-dhe-kryebashkiaku-te-infektuar-me-hiv-aids-reagon-bashkia--i114710>. Në median Euroneës Albania është publikuar artikulli me titull “Reagon Bashkia Gjirokastër: Kryetari dhe 18 punonjës nuk janë infektuar me HIV/AIDS”, me datë 18.04.2026, ora 13:10. Në përmbajtje thuhet se Bashkia Gjirokastër reagoi në Facebook ndaj pretendimeve të shpërndara së fundmi, sipas të cilave kryetari dhe 18 punonjës të bashkisë rezultojnë të infektuar, duke i mohuar ato si të pavërteta. Linku i artikullit: <https://euroneës.al/reagon-bashkia-gjirokaster-kryetari-dhe-18-punonjes-nuk-jane-infektuar-me-hiv-aids/>. Në median ATA është publikuar artikulli me titull “Bashkia e Gjirokastrës: Pretendimet e shpërndara në rrjetet sociale, akte dezinformimi, të nisin hetimet”, me datë 18.04.2026. Në përmbajtje pasqyrohet deklarimi i Bashkisë se pretendimet janë akte dezinformimi dhe kërkohet nisja e hetimeve për përhapjen e tyre. Linku i artikullit: <https://ata.gov.al/2026/04/18/bashkia-e-gjirokastres-pretendimet-e-shperndara-ne-rrjetet-sociale-akte-dezinformimi-te-nisin-hetimet>. Në median Gazeta Shqiptare është publikuar artikulli me titull “Kryetari i Bashkisë Gjirokastër dhe 18 punonjës të infektuar me HIV/AIDS? Reagon institucioni: Ja e vërteta! Berisha: Kush përhap sëmundje është kriminel”, me datë 18.04.2026. Në përmbajtje thuhet se prej dy ditësh po qarkullonte në media lajmi se një kryetar bashkie në jug ishte i infektuar dhe kishte infektuar edhe stafin, ndërsa më pas pasqyrohet reagimi mohues i Bashkisë. Linku i artikullit: <https://gazetashqiptare.al/2026/04/18/kryetari-bashkise-gjirokaster-dhe-18-punonjes-te-infektuar-hiv-aids-reagon-institucioni-ja-e-verteta-berisha-kush-perhap-semundje-eshte-kriminel/>. Në median Shqiptarja.com / Report TV është publikuar artikulli me titull “Kryebashkiaku dhe 18 punonjës të infektuar me HIV/AIDS? Bashkia e Gjirokastrës: Sajesë, policia të nisë hetimet për nxitësit e këtij lajmi të rremë”, me datë 18.04.2026, ora 15:22, me përditësim në 16:52. Në përmbajtje pasqyrohet reagimi i Bashkisë që e cilëson çështjen sajesë dhe kërkon hetime; përmbledhja publike shton se pretendimi ishte publikuar fillimisht nga Basir Çollaku dhe më pas ishte shpërndarë nga Syri TV. Linku i artikullit: <https://shqiptarja.com/lajm/punonjesit-dhe-kryetari-i-infektuar-me-hiv-aids-bashkia-e-gjirokastres-mohon-lajmet-po-synojne-te-na-demtojne-figuren>. Në median Faktor.al është publikuar artikulli me titull “Nuk kam HIV/AIDS, janë lajme të rreme! Të hetohen”, me datë 18.04.2026. Në përmbajtje thuhet se Bashkia e konsideron këtë një akt dezinformimi të rëndë që cenon dinjitetin e punonjësve, dëmton reputacionin e institucionit dhe synon të krijojë pasiguri në opinionin publik. Linku i artikullit: <https://faktor.al/2026/04/18/kryebashkiaku-golemi-nuk-kam-hiv-aids-jane-lajme-te-rreme-te-hetohen/>. Në median Publik.al është publikuar artikulli me titull “Pretendimet se kryebashkiaku është me HIV/AIDS, reagon Bashkia”, me datë 18.04.2026. Në përmbajtje theksohet se Bashkia i cilëson lajmet të rreme dhe kërkon hetim nga policia dhe prokuroria për përhapjen e panikut; artikulli referon edhe nenin 267 të Kodit Penal. Linku i artikullit: <https://publik.al/pretendimet-se-kryebashkiaku-eshte-me-hiv-aids-reagon-bashkia/>. Në median Neësbomb.al është publikuar artikulli me titull “Lajmi për infektimin me SIDA të kryebashkiakut të Gjirokastrës dhe stafit mori ‘dhenë’, Fevziu apel mediave: Duhet konfidencialitet, mos krijohet panik”, me datë 18.04.2026. Në përmbajtje trajtohet mënyra se si lajmi u përhap gjerësisht dhe përfshihet një apel publik për të shmangur krijimin e panikut. Linku i artikullit: <https://neësbomb.al/aktualitet/lajmi-per-infektimin-me-sida-te-kryebashkiakut-te-gjirokastres-dhe-st-i389862>. Në median JOQ Albania është publikuar artikulli me titull “Bashkia Gjirokastër: Kryetari dhe 18 punonjës nuk rezultojnë të infektuar me HIV/AIDS”, me datë 18.04.2026, ora 16:36. Në përmbajtje thuhet se Bashkia dënon përhapjen e informacioneve të rreme në rrjetet sociale dhe se pretendimet ishin të sajua, pa bazë faktike, me qëllim krijimin e pasigurisë dhe panikut te qytetarët. Linku i artikullit: <https://joq-albania.com/artikull/1357242.html>. Në median NOA.al është publikuar artikulli me

titull “Bashkia Gjirokastrë përgënjeshtrohet lajmet: ‘As kryetari dhe as 18 punonjës nuk janë të infektuar me HIV/AIDS’”, me datë 18.04.2026, ora 16:49. Në përmbajtje paraqitet përgënjeshtrimi i Bashkisë dhe mohimi se ekziston ndonjë bazë faktike për pretendimet. Linku i artikullit: <https://noa.al/lajmi/2026/04/2578657.html>. Në median Dosja.al është publikuar artikulli me titull “Punonjësit e infektuar me HIV/AIDS? Bashkia Gjirokastrë...”, me datë 18.04.2026. Në përmbajtje thuhet se Bashkia dënon përhapjen në rrjetet sociale dhe në forma të tjera publike të informatave dhe pretendimeve të rreme, të fabrikuara dhe alarmuese, të cilat synojnë krijimin e panikut te qytetarët. Linku i artikullit: <https://dosja.al/aktualitet/punonjesit-e-infektuar-me-hiv-aids-bashkia-gjirokaster-pretendime-te--i491738>. Në platformën agreguese Fax.al del publikimi me titull “Bashkia Gjirokastrë përgënjeshtrohet lajmin për HIV/AIDS, kërkon hetim penal”, i lidhur me burimin Gazeta Metro, me shënimin kohor “para 3 orë” në rezultatet publike. Përmbajtja e përmbledhur thotë se Bashkia reagoi pas përhapjes në rrjetet sociale të lajmit dhe kërkoi hetim penal. Linku i artikullit/agregimit: <https://fax.al/neës/46827847/bashkia-gjirokaster-pergenjeshtrohet-lajmin-per-hiv-aids-kerkon-hetim-penal>. Në platformën agreguese Fax.al del publikimi me titull “Kryetari i Bashkisë Gjirokastrë dhe 18 punonjës të infektuar me HIV/AIDS? Reagon institucioni...”, ku në të njëjtin rezultat përmenden edhe disa ribotime ose pasqyrime nga Arbresh, Gazeta Metro, FaxEeb dhe Gazeta10. Përmbajtja e përmbledhur është e njëjtë: reagimi i Bashkisë pas përhapjes së lajmit në rrjetet sociale. Linku i artikullit/agregimit: <https://fax.al/neës/46828764/kryetari-i-bashkise-gjirokaster-dhe-18-punonjes-te-infektuar-me-hiv-aids-reagon-institucioni-ja-e-verteta-berisha-kush-perhap-semundje-eshte-kriminel>. Në Instagram del postimi me identifikues DXRvaARDN58, ku përmbledhja publike thotë: “Bashkia e Gjirokastrës e quan shpifje dhe sajësë...”. Ky rezultat lidhet me përhapjen dhe pasqyrimin e reagimit për këtë çështje. Linku i postimit: <https://ëëë.instagram.com/p/DXRvaARDN58/>. Në Instagram del postimi me identifikues DXRTR6eDac3, ku përmbledhja publike thotë: “Bashkia Gjirokastrë reagoi sot lidhur me pretendimet e shpërndara së fundmi...”. Ky është një tjetër postim i indeksuar që riprodhon ose komenton reagimin institucional. Linku i postimit: <https://ëëë.instagram.com/p/DXRTR6eDac3/>. Në Instagram del postimi me identifikues DXRI9fNDHZ9, ku përmbledhja publike thotë: “Pas raportimeve në mediat sociale se ishin infektuar me...”, dhe pasqyron temën e reagimit të Bashkisë. Linku i postimit: <https://ëëë.instagram.com/p/DXRI9fNDHZ9/>. Në Instagram del reel-i me identifikues DXRepAzDyTI, ku përmbledhja publike thotë: “Bashkia Gjirokastrë ka reaguar pas përhapjes në rrjetet...”. Ky duket si material video pasues mbi të njëjtën çështje. Linku i postimit: <https://ëëë.instagram.com/reel/DXRepAzDyTI/>. Në Facebook / Report TV del postimi me tekstin: “Bashkia Gjirokastrë ka reaguar lidhur me raportimet se Kryetari i Bashkisë dhe 18 punonjës...”. Ky është postim social i Report TV që pasqyron artikullin mbi reagimin e Bashkisë. Linku i postimit: <https://ëëë.facebook.com/reporttv/posts/bashkia-gjirokast%C3%ABr-ka-reaguar-lidhur-me-raportimet-se-kryetari-i-bashkis%C3%AB-dhe-1/992829486759786/>. Në bazë të sa më sipër, jemi të mendimit se kjo sjellje përmban elementët e veprës penale të përhapjes së informatave të rreme që ngjallin panik, parashikuar nga neni 267 i Kodit Penal, pasi kemi të bëjmë me përhapjen publike, nëpërmjet rrjetit social, të një informacioni me përmbajtje tejet të rëndë, të rremë dhe qartësisht alarmuese, i cili, për nga natyra e tij, subjekti që prek, mënyra e formulimit dhe forma e shpërndarjes, është i përshtatshëm të krijojë pasiguri, shqetësim të gjerë dhe panik te qytetarët; për rrjedhojë, kërkojmë nga organi i prokurorisë regjistrimin e procedimit penal, kryerjen e plotë të veprimeve hetimore, administrimin, sigurimin dhe sekuestrumin e provës elektronike, përfshirë postimet, videot, linket, screenshot-et dhe çdo material tjetër të publikuar ose të shpërndarë, identifikimin e plotë të autorit fillestar dhe të çdo personi tjetër që ka marrë

pjesë në krijimin, riprodhimin ose përhapjen e këtij informacioni, marrjen e të dhënave të nevojshme nga platformat përkatëse dhe nga çdo subjekt që ka shërbyer si mjet për përhapjen e tij, si dhe, në përfundim të hetimeve, vënien përpara përgjegjësisë penale të të gjithë personave përgjegjës sipas ligjit.

5. Në bazë të faktit të mësipërm, ne jemi të mendimit se kjo sjellje përmban elementët e veprës penale të **përhapjes së informatave të rreme që ngjallin panik**, parashikuar nga **neni 267 i Kodit Penal**, pasi kemi të bëjmë me përhapjen publike, nëpërmjet rrjetit social, të një informacioni me përmbajtje tejet të rëndë, të rremë dhe qartësisht alarmuese, i cili për nga natyra e tij, subjekti që prek, mënyra e formulimit dhe forma e shpërndarjes, është i përshtatshëm të krijojë **pasiguri, shqetësim të gjerë dhe panik** te qytetarët; për rrjedhojë, kërkojmë nga organi i prokurorisë **regjistrimin e procedimit penal, kryerjen e plotë të veprimeve hetimore, administrimin, sigurimin dhe sekuestrimin e provës elektronike**, përfshirë postimet, videot, linket, screenshot-et dhe çdo material tjetër të publikuar ose të shpërndarë, **identifikimin e plotë të autorit fillestar dhe të çdo personi tjetër që ka marrë pjesë në krijimin, riprodhimin ose përhapjen e këtij informacioni**, marrjen e të dhënave të nevojshme nga platformat përkatëse dhe nga çdo subjekt që ka shërbyer si mjet për përhapjen e tij, si dhe, në përfundim të hetimeve, **vënien përpara përgjegjësisë penale të të gjithë personave përgjegjës sipas ligjit**.

ARSYET PERSE FAKTI PËRBËN VEPËR PENALE

1. **I drejtohem** me këtë kallëzim Prokurorisë pranë Gjykatës së Shkallës së Parë të Juridiksionit të Përgjithshëm Gjirokastër, pasi vlerësojmë se ky organ është kompetent nga pikëpamja territoriale për shqyrtimin e këtij fakti penal, për shkak se shtetasi **Emin Kokalari** rezulton me **banim në Gjirokastër**, ndërsa veprimtaria e tij e publikimit dhe e përhapjes së informacionit objekt kallëzimi është zhvilluar në një kontekst që lidhet drejtpërdrejt me këtë juridiksion. Në të njëjtën kohë, përmbajtja e shpërndarë prej tij nuk ka pasur si objekt një rrethanë të përgjithshme apo të shkëputur nga ky territor, por i është referuar në mënyrë të drejtpërdrejtë **Bashkisë Gjirokastër**, stafit të saj dhe një situatë të pretenduar që prek pikërisht administratën vendore dhe komunitetin e këtij qyteti. Për rrjedhojë, jo vetëm **autori i kallëzuar**, por edhe **subjekti i prekur, përmbajtja e informacionit të përhapur dhe efekti publik** që ky informacion ka qenë i aftë të prodhojë, kanë lidhje të qartë dhe të drejtpërdrejtë me territorin e **Gjirokastrës**. Kjo do të thotë se lidhja territoriale në rastin konkret nuk është thjesht formale, por substanciale, pasi në Gjirokastër ndodhet banimi i shtetasit të kallëzuar, në Gjirokastër ndodhet institucioni publik ndaj të cilit është drejtuar përmbajtja e përhapur, dhe po në Gjirokastër shtrihet edhe komuniteti i qytetarëve ndaj të cilëve ky informacion ka qenë i aftë të prodhojë **shqetësim, pasiguri dhe alarm**. Në këto kushte, ekziston një lidhje e plotë territoriale ndërmjet **personit të kallëzuar, faktit të kallëzuar, institucionit të përmendur në publikime dhe pasojës së mundshme publike** të këtij informacioni, gjë që e bën **Prokurorinë e Gjirokastrës** organin kompetent për marrjen në shqyrtim të këtij kallëzimi, për **regjistrimin e procedimit penal, për administrimin e provave, për kryerjen e të gjitha veprimeve hetimore të nevojshme dhe për vlerësimin e përgjegjësisë penale** së shtetasit **Emin Kokalari** në lidhje me veprën penale objekt kallëzimi.

2. Në rastin konkret, **nuk jemi përpara thjesht veprës penale të shpifjes**, sepse fakti i kallzuar nuk konsiston vetëm në përhapjen e një informacioni të rremë që cenon **nderin dhe dinjitetin** e personave të caktuar, që është fusha tipike e **nenit 120 të Kodit Penal**, por në përhapjen publike të një informacioni me përmbajtje të tillë që, për nga objekti, përmasat, mënyra e formulimit dhe mjeti i përdorur për shpërndarje, është i aftë të krijojë **pasiguri dhe panik** në publik, çka e zhvendos qendrën e gravitetit juridik nga cenimi individual i reputacionit të cenimi i **qetësisë publike**, që është pikërisht interesi juridik i mbrojtur nga **neni 267 i Kodit Penal**. **Shpifja**, sipas nenit 120, ka të bëjë me përhapjen e qëllimshme të thënieve ose informacioneve të rreme që cenojnë nderin dhe dinjitetin e personit dhe është e parashikuar si **kundërvajtje penale**; ndërsa këtu kemi një pretendim të publikuar sipas të cilit rreth **150 punonjës të Bashkisë Gjirokastrë** janë të prekur nga **HIV/AIDS**, pra nuk kemi të bëjmë me një thënie të izoluar që dëmton vetëm figurën e një personi të caktuar, por me një njoftim masiv, alarmues dhe me përmbajtje të tillë që objektivisht është i përshtatshëm të tronditë komunitetin, të krijojë frikë, të ngjallë pasiguri te qytetarët dhe të përhapë panik për një institucion publik dhe për një numër të madh personash. Në këtë rast, dëmtimi i reputacionit të personave të përmendur mund të ekzistojë si pasojë dytësore, por ai nuk e shteron përmbajtjen penale të faktit, sepse thelbi i sjelljes së denoncuar qëndron te hedhja në qarkullim e një informacioni të rremë me efekt të gjerë shoqëror dhe alarmues. Mënyra e publikimit, shtrirja e tij në rrjet social të hapur për publikun, natyra shumë e ndjeshme e temës së përdorur, numri i lartë i personave të përfshirë dhe fakti që bëhet fjalë për një **institucion publik** e bëjnë këtë përmbajtje objektivisht të aftë të prodhojë **pasiguri, shqetësim të gjerë dhe panik**, ndaj rasti duhet parë dhe hetuar jo në kufijtë e **shpifjes** si cenim individual i nderit, por në kuadrin e veprës penale të **përhapjes së informatave të rreme që ngjallin panik**, parashikuar nga **neni 267 i Kodit Penal**. Vetë fakti që autori, shtetasi Emin Kokalari, ka përhapur publikisht një pretendim sipas të cilit një numër shumë i lritur punonjësish të Bashkisë Gjirokastrë, madje rreth 150 persona, janë të prekur nga HIV/AIDS, e nxjerr menjëherë këtë sjellje jashtë kufijve të një deklarimi të zakonshëm apo të një cenimi thjesht individual të reputacionit dhe e vendos atë në fushën e **përhapjes së një informacioni të rremë me efekt të gjerë alarmues për publikun**. Kjo sepse, kur autori nuk kufizohet në një pretendim që prek një person të vetëm apo një marrëdhënie private, por hedh në qarkullim publik idenë se kemi të bëjmë me një situatë me përmasa pothuajse epidemike brenda një institucioni publik vendor, pasoja e parashikueshme e këtij publikimi nuk mbetet më në planin e thjeshtë të cenimit të figurës së disa personave të caktuar. Përkundrazi, një pretendim i tillë, për nga vetë natyra e tij, është i aftë të krijojë **alarm kolektiv, frikë të përhapur, pasiguri të menjëhershme dhe panik** te qytetarët, te familjarët e personave të përmendur, te punonjësit e administratës, te personat që marrin shërbime pranë bashkisë, si dhe te i gjithë komuniteti lokal që vihet përballë një informacioni të tillë. Kur autori Emin Kokalari publikon një përmbajtje të tillë, ai nuk po shpreh thjesht një mendim, një koment apo një vlerësim subjektiv, por po paraqet si fakt të ndodhur një rrethanë jashtëzakonisht të rëndë, që lidhet me përhapjen e një sëmundjeje serioze dhe me një numër të madh personash brenda një institucioni publik. Pikërisht kjo e bën informacionin e shpërndarë prej tij objektivisht të aftë të tronditë qetësinë publike dhe të prodhojë reagim zinxhir në publik, sepse qytetari i

zakonshëm, përballë një lajmi të tillë, nuk e percepton atë si një debat privat apo si një konflikt personal, por si një rrezik të mundshëm për komunitetin, për marrëdhëniet shoqërore dhe për sigurinë shëndetësore në qytet. Në këtë kuptim, vetë përmbajtja e shpërndarë nga autori Emin Kokalari, duke pasur si objekt një situatë të paraqitur si masive, të përhapur dhe të lidhur me HIV/AIDS, e tejkalon qartazi fushën e **shpifjes**, e cila ka në qendër cenimin e **nderit** dhe **dinjitetit** të personit, dhe futet në sferën e **përhapjes së informatave të rreme që ngjallin panik**, sepse këtu interesi juridik i cenuar nuk është vetëm figura individuale e personave të përmendur, por mbi të gjitha **qetësia publike, siguria psikologjike e qytetarëve dhe renditja normale e jetës shoqërore**. Sa më i madh të jetë numri i personave që autori pretendon se janë të prekur, sa më i ndjeshëm të jetë objekti i informacionit, sa më publik të jetë subjekti që përmendet dhe sa më e gjerë të jetë mënyra e shpërndarjes, aq më e qartë bëhet se nuk kemi të bëjmë me një deklaram të thjeshtë që cenon reputacionin e dikujt, por me një informacion të tillë që është i ndërtuar dhe i aftë të shkaktojë **pasiguri** dhe **panik** te njerëzit. Për më tepër, kur një pretendim i tillë atribuohet pikërisht një **Bashkie**, pra një institucioni të hapur ndaj publikut dhe të lidhur përditë me qytetarët, efekti alarmues shumëfishohet edhe më tepër, sepse lajmi merr automatikisht një dimension publik dhe komunitar. Kjo do të thotë se autori Emin Kokalari, me anë të këtij publikimi, nuk ka prekur vetëm reputacionin e disa individëve, por ka hedhur në qarkullim një informacion të tillë që objektivisht është i përshtatshëm të krijojë ndjenjën e një situatë të rrezikshme, të pasigurt dhe të frikshme për një rreth të gjerë njerëzish. Pikërisht për këtë arsye, fakti duhet parë dhe hetuar në kuadër të **nenit 267 të Kodit Penal**, i cili ndëshkon përhapjen e informatave apo njoftimeve të rreme, me fjalë, me shkrim apo me çdo mënyrë tjetër, me qëllim që të ngjallë një gjendje **pasigurie** dhe **paniku** te njerëzit, dhe jo të reduktohet vetëm në kuadrin e **shpifjes**, e cila do të ishte një kualifikim shumë më i ngushtë dhe i pamjaftueshëm për të pasqyruar rrezikshmërinë reale të kësaj sjelljeje.

3. **Është përhapur një informacion i rremë nga autori, shtetasi Emin Kokalari**, pasi ky i fundit, nëpërmjet profilit të tij në rrjetin social Facebook, ka hedhur në qarkullim publik pretendimin se një numër i madh punonjësish të **Bashkisë Gjirokastrë**, madje sipas formulimeve të përdorura prej tij edhe rreth **150 persona**, si dhe persona të tjerë, ishin ose rezultonin të prekur nga **HIV/AIDS**, duke e paraqitur këtë përmbajtje jo si dyshim, jo si pyetje, jo si koment subjektiv, por si **pohim faktik të drejtpërdrejtë**. Pikërisht kjo mënyrë paraqitjeje e bën informacionin e shpërndarë nga autori **Emin Kokalari** një **njoftim të pretenduar si i vërtetë**, i hedhur në qarkullim publik me formë të prerë dhe me përmbajtje qartësisht alarmuese. Në këtë rast, rëndësi thelbësore ka fakti se autori **Emin Kokalari** nuk është kufizuar në shprehjen e një opinioni apo në ngritjen e një shqetësimi të përgjithshëm, por ka atribuar një gjendje konkrete shëndetësore një numri të madh personash të lidhur me një institucion publik, duke e shndërruar këtë pretendim në një lajm të mirëfilltë të hedhur në qarkullim. Kjo do të thotë se sjellja e autorit **Emin Kokalari** përmbush pikërisht elementin e parë të figurës penale të parashikuar nga **neni 267 i Kodit Penal**, i cili ndëshkon përhapjen e **informatave apo njoftimeve të rreme**. Për më tepër, vetë përmbajtja e këtij pretendimi, për shkak të natyrës së tij shumë të ndjeshme, numrit të lartë të personave të përfshirë dhe lidhjes me një institucion publik, e bën edhe më të qartë se nuk kemi të bëjmë me

një deklaram të parëndësishëm apo periferik, por me një informacion të tillë që autori **Emin Kokalari** e ka futur në qarkullim publik në mënyrë të drejtpërdrejtë dhe me potencial të lartë ndikimi. Në këtë kuptim, ajo që ka rëndësi për qëllimet e **nenit 267** është se autori **Emin Kokalari** ka përhapur një informacion të paraqitur si fakt, i cili, nëse rezulton i pavërtetë, merr natyrën e plotë të një **informate të rreme** në kuptimin e ligjit penal. Për rrjedhojë, pikërisht për shkak se autori **Emin Kokalari** ka hedhur në qarkullim publik këtë pretendim në formë të prerë, si fakt të ndodhur dhe jo si opinion, plotësohet elementi i përhapjes së një **njoftimi të rremë**, ashtu siç e parashikon shprehimisht **neni 267 i Kodit Penal**.

4. **Informacioni është përhapur publikisht nga autori, shtetasi Emin Kokalari, nëpërmjet rrjeteve sociale, postimeve, videove dhe formave të tjera të komunikimit online,** dhe ky element është me rëndësi themelore për konsumimin e figurës së veprës penale të parashikuar nga **neni 267 i Kodit Penal**, sepse tregon qartë se nuk kemi të bëjmë me një komunikim të rastësishëm, të kufizuar apo të mbyllur në një rreth të vogël personash, por me një **hedhje në qarkullim publik** të një përmbajtjeje të caktuar, të bërë në mënyrë të tillë që të mund të aksesohet, lexohet, shihet, dëgjohet dhe shpërndahet nga një numër i pakufizuar personash. Autori **Emin Kokalari**, duke përdorur profilin e tij në një rrjet social me akses publik, nuk e ka mbajtur këtë përmbajtje në sferën e një komunikimi privat apo personal, por e ka vendosur atë në një hapësirë publike digjitale, ku informacioni merr menjëherë karakter të hapur dhe fiton aftësi reale për t'u përhapur me shpejtësi në publik. Kjo do të thotë se veprimi i autorit **Emin Kokalari** nuk përbën thjesht mbajtje të një mendimi personal, por një akt konkret të **publikimit dhe shpërndarjes** së një informacioni, i cili vihet në dispozicion të publikut të gjerë dhe, pikërisht për këtë arsye, fiton kapacitetin për të ndikuar në opinionin publik, në perceptimin e qytetarëve dhe në qetësinë shoqërore. Në këtë rast, forma e përdorur nga autori **Emin Kokalari** është veçanërisht domethënëse, sepse rrjetet sociale, videot, postimet online dhe mjetet e tjera elektronike të komunikimit nuk janë mjete neutrale apo të parëndësishme, por përbëjnë sot mënyrat më të drejtpërdrejta dhe më të fuqishme të përhapjes së informacionit. Kur një informacion i caktuar publikohet në një profil të aksesueshëm nga publiku, ai nuk mbetet vetëm te lexuesi i parë, por fiton mundësinë të riprodhohet, të shpërndahet, të komentohet, të kopjohet, të përcillet në forma të tjera dhe të arrijë te persona të shumtë brenda një kohe shumë të shkurtër. Për pasojë, zgjedhja e autorit **Emin Kokalari** për ta hedhur këtë përmbajtje në një rrjet social publik e bën përhapjen jo vetëm formalisht publike, por edhe materialisht shumë më intensive dhe më të rrezikshme, sepse i jep informacionit një fuqi konkrete depërtimi dhe amplifikimi. Pikërisht ky është kuptimi juridik i elementit të **përhapjes**: informacioni del nga sfera individuale e autorit dhe futet në sferën publike, ku bëhet i aksesueshëm dhe i komunikueshëm te një rreth i gjerë e i papërcaktuar personash. Kjo sjellje e autorit **Emin Kokalari** përputhet plotësisht me formulimin e **nenit 267 të Kodit Penal**, i cili parashikon përhapjen e informatave apo njoftimeve të rreme **“me fjalë, me shkrim apo me çdo mënyrë tjetër”**. Kjo shprehje e ligjit penal ka karakter të gjerë dhe përfshirës dhe është ndërtuar pikërisht për të mos e kufizuar figurën penale vetëm në format klasike të komunikimit, por për ta shtrirë atë edhe mbi çdo mjet tjetër që shërben për hedhjen në qarkullim të informacionit. Për këtë arsye, publikimi në **Facebook**, në postime, në video, në materiale të

shpërndara online, si dhe në forma të tjera të komunikimit digjital, hyn pa asnjë dyshim në fushën e zbatimit të kësaj dispozite. Në kuptimin e ligjit penal, nuk ka rëndësi nëse informacioni është përhapur me një deklaratë gojore në shesh, me një artikull të shtypur në gazetë apo me një postim në rrjet social; ajo që ka rëndësi është fakti që informacioni është **hedhur në qarkullim publik** dhe është bërë i disponueshëm për publikun. Në këtë këndvështrim, veprimi i autorit **Emin Kokalari** përbën shembull tipik të përhapjes së informacionit “me shkrim” dhe “me çdo mënyrë tjetër”, në kuptimin e nenit 267. Po kështu, duhet theksuar se përhapja publike nga autori **Emin Kokalari** nuk rezulton në një formë të vetme, të izoluar apo të rastësishme, por përmes **postimeve, videove** dhe formave të tjera të komunikimit online, gjë që e bën edhe më të qartë ekzistencën e elementit objektiv të kësaj figure penale. Sa më shumë forma të përdoren për transmetimin e të njëjtit informacion, aq më e fortë bëhet prova se kemi të bëjmë me një vullnet të qartë për ta futur atë në qarkullim dhe për ta bërë të njohur për publikun. Kjo do të thotë se autori **Emin Kokalari** jo vetëm e ka shprehur përmbajtjen në mënyrë publike, por e ka vendosur atë në një arkitekturë komunikimi që e favorizon shpërndarjen, riprodhimin dhe depërtimin e saj të mëtejshëm. Kjo është arsyeja pse përdorimi i rrjeteve sociale dhe mjeteve online përbën një rrethanë me peshë juridike në kuadër të nenit 267: ato e shndërrojnë përmbajtjen në një mesazh me shtrirje publike reale dhe me kapacitet të menjëhershëm ndikimi. Për më tepër, përhapja publike nga autori **Emin Kokalari** ka rëndësi jo vetëm sepse e bën informacionin të dukshëm, por sepse i jep atij edhe një **legjitimitet të rremë social**, në kuptimin që një informacion i publikuar në një profil të hapur dhe të lexueshëm nga publiku merret, perceptohet dhe riciklohet më lehtë si lajm, si njoftim apo si fakt. Kjo rrit ndjeshëm rrezikshmërinë e përmbajtjes së publikuar, sepse informacioni nuk mbetet më një deklaram i mbyllur dhe pa pasoja, por fiton statusin e një përmbajtjeje që qarkullon publikisht dhe që mund të merret seriozisht nga qytetarët. Për rrjedhojë, forma e përdorur nga autori **Emin Kokalari** nuk është vetëm një mjet teknik i rastësishëm, por pikërisht mekanizmi përmes të cilit realizohet dhe plotësohet elementi i **përhapjes publike** që kërkon neni 267. Në këto kushte, duhet arritur në përfundimin se autori **Emin Kokalari**, duke përdorur **rrjetet sociale, postimet, videot** dhe forma të tjera të **komunikimit online**, e ka hedhur informacionin në qarkullim publik në një mënyrë që përmbush plotësisht kriterin ligjor të përhapjes së parashikuar nga **neni 267 i Kodit Penal**. Pra, nuk kemi të bëjmë me një komunikim privat ose me një deklaram të kufizuar, por me një **publikim të mirëfilltë publik**, të bërë në hapësira digjitale të hapura, me mundësi të lartë përhapjeje dhe me audiencë të gjerë, çka përbën një element të plotë dhe të qartë të veprës penale në fjalë.

5. **Përmbajtja e përhapur nga autori, shtetasi Emin Kokalari, është objektivisht alarmuese**, sepse lidhet me një pretendim jashtëzakonisht të rëndë mbi gjendjen shëndetësore të një numri shumë të madh punonjësish të **Bashkisë Gjirokastrë**, pra të një **institucioni publik** që ushtron veprimtari të përditshme në raport të drejtpërdrejtë me qytetarët. Vetë natyra e këtij pretendimi, mënyra kategorike e formulimit të tij dhe përmasat që i atribuohen ngjarjes e bëjnë përmbajtjen e shpërndarë nga autori **Emin Kokalari** të tillë që, në mënyrë objektive dhe të parashikueshme, prodhon **shqetësim, pasiguri, alarm publik** dhe prishje të qetësisë së zakonshme në komunitet. Nuk kemi të bëjmë me një informacion të zakonshëm, periferik apo me

interes të kufizuar, por me një pretendim që prek njëkohësisht **shëndetin, sigurinë shoqërore, besimin te institucionet publike** dhe perceptimin e qytetarëve për një rrezik të mundshëm me përmasa të gjera. Kur autori **Emin Kokalari** hedh në qarkullim publik idenë se një numër kaq i madh punonjësish të një bashkie janë të prekur nga **HIV/AIDS**, ai nuk përhap thjesht një informacion që mund të shkaktojë debat apo reagim individual, por një mesazh që për nga vetë objekti i tij është i aftë të krijojë ndjenjë të menjëhershme frike, dyshimi dhe pasigurie te çdo person që e lexon ose e merr në dijeni. Karakteri **alarmues** i kësaj përmbajtjeje del qartë edhe nga fakti se ajo lidhet me një sëmundje shumë të ndjeshme, me ngarkesë të fortë shoqërore dhe me pasoja serioze në perceptimin publik. Kur autori **Emin Kokalari** pretendon publikisht se një grup kaq i madh punonjësish të një institucioni publik janë të prekur nga një sëmundje e tillë, mesazhi i tij nuk kufizohet më në reputacionin e individëve të përmendur, por prodhon automatikisht edhe një reagim më të gjerë te qytetarët, të cilët e perceptojnë këtë si një situatë me rrezik të mundshëm për komunitetin dhe për marrëdhëniet e tyre të përditshme me institucionin. Qytetarët që kanë kontakte me bashkinë, familjarët e punonjësve, bashkëpunëtorët e tyre, si dhe publiku i gjerë, vihen përballë një informacioni që, për nga përmbajtja, krijon idenë e një situatë të rëndë, të përhapur dhe potencialisht të pakontrolluar. Pikërisht kjo e bën përmbajtjen e publikuar nga autori **Emin Kokalari** jo thjesht të rëndë në kuptimin individual, por qartësisht **alarmuese** në kuptimin publik. Po kështu, përmbajtja e shpërndarë nga autori **Emin Kokalari** është objektivist e aftë të krijojë **pasiguri**, sepse ajo hedh dyshim serioz mbi gjendjen e një institucioni të tërë publik dhe mbi personat që punojnë në të. Një qytetar që ndeshet me një pretendim të tillë nuk përballë vetëm me një lajm të keq për disa individë, por me idenë se një strukturë publike e qytetit mund të jetë e prekur në shkallë të gjerë nga një gjendje shumë e rëndë shëndetësore. Kjo krijon një klimë të qartë pasigurie, sepse publiku nuk e percepton më institucionin si një strukturë normale administrative, por si vend ku pretendohet se ekziston një problem i rëndë dhe i përhapur. Kjo pasiguri nuk është abstrakte, por konkrete dhe e menjëhershme, sepse prek mënyrën se si qytetarët e shohin bashkinë, punonjësit e saj dhe marrëdhënien me shërbimet publike. Në këtë kuptim, mesazhi i autorit **Emin Kokalari** është i ndërtuar në mënyrë të tillë që të prodhojë jo vetëm reagim emocional, por edhe tronditje të perceptimit të zakonshëm të publikut mbi sigurinë dhe normalitetin e jetës shoqërore. Për më tepër, përmbajtja e përhapur nga autori **Emin Kokalari** është objektivist e aftë të krijojë edhe **alarm publik**, sepse ajo nuk i referohet një fakti të kufizuar, privat apo të izoluar, por një situatë që paraqitet si e gjerë dhe me ndikim komunitar. Kur përdoret një pretendim për një numër kaq të lartë personash dhe për një institucion publik vendor, lajmi merr menjëherë një dimension kolektiv dhe komunitar. Kjo do të thotë se efekti i tij nuk mbetet i përqendruar te personat e përmendur, por përhapet në gjithë mjedisin shoqëror ku vepron institucioni dhe ku qarkullon ky informacion. Sa më i lartë të jetë numri i personave që autori **Emin Kokalari** pretendon se janë të prekur, aq më e fortë bëhet ndjesia e alarmit që ai mesazh prodhon në publik. Për pasojë, kemi të bëjmë me një përmbajtje që për nga vetë ndërtimi i saj është e përshtatshme të sjellë reagim të fortë kolektiv dhe të cenojë **qetësinë publike**. Në vlerësimin objektiv të kësaj përmbajtjeje ka rëndësi edhe fakti se autori **Emin Kokalari** nuk e ka paraqitur pretendimin në formë neutrale, të rezervuar apo hipotetike, por si një **pohim faktik**, të tillë që synon të merret si

i vërtetë nga publiku. Pikërisht kjo mënyrë formulimi e rrit edhe më tej fuqinë alarmuese të mesazhit, sepse publiku nuk vihet përballë një mendimi, dyshimi apo pyetjeje, por përballë një “njoftimi” që paraqitet si fakt i ndodhur. Sa herë një informacion i tillë hidhet në qarkullim në formë pohimi të prerë, aftësia e tij për të krijuar shqetësim, pasiguri dhe alarm bëhet shumë më e madhe. Për këtë arsye, përmbajtja e shpërndarë nga autori **Emin Kokalari** duhet vlerësuar si objektivistisht alarmuese jo vetëm për shkak të temës së saj, por edhe për shkak të mënyrës se si është ndërtuar dhe paraqitur para publikut. Në tërësi, duhet arritur në përfundimin se përmbajtja e përhapur nga autori **Emin Kokalari**, për shkak të natyrës së pretendimit, numrit të madh të personave të përfshirë, lidhjes me një **institucion publik**, ndjeshmërisë së lartë të çështjes së trajtuar dhe formës kategorike të paraqitjes së saj, është një përmbajtje që objektivistisht prodhon **shqetësim, pasiguri, alarm publik** dhe tronditje të qetësisë së komunitetit. Kjo e bën këtë element të përmbushur qartë në kuadër të arsyetimit mbi veprën penale të **përhapjes së informatave të rreme që ngjallin panik**.

6. **Subjekti i prekur nga përmbajtja e përhapur nga autori, shtetasi Emin Kokalari, është një institucion publik dhe i gjithë stafi i këtij institucioni, pra Bashkia Gjirokastrë dhe punonjësit e saj, çka e bën rastin dukshëm të ndryshëm nga një rrethanë private, individuale ose e kufizuar në një konflikt mes personash të caktuar. Këtu nuk kemi të bëjmë me një pretendim që mbetet në kufijtë e jetës private të disa individëve, por me një informacion të hedhur në qarkullim publik nga autori **Emin Kokalari**, i cili prek një strukturë publike që është në marrëdhënie të përditshme me qytetarët dhe ushtron funksione administrative në interes të komunitetit. Për këtë arsye, vetë objekti i pretendimit e rrit ndjeshëm peshën dhe ndikimin e përmbajtjes së publikuar, sepse çdo informacion që lidhet me një **institucion publik** nuk mbetet i mbyllur në rrethin e personave të përmendur, por reflektohet menjëherë në mënyrën se si publiku e percepton institucionin, seriozitetin e tij, sigurinë e marrëdhënieve me të dhe normalitetin e veprimtarisë së tij. Në këtë rast, autori **Emin Kokalari** nuk ka përhapur një pretendim që i referohet një personi të veçantë, por ka atribuar një gjendje jashtëzakonisht të rëndë shëndetësore një **institucioni të tërë publik dhe komplet stafit të tij**, duke e shtrirë përmbajtjen e publikuar në një përmasë shumë më të gjerë se ajo e një deklarimi të zakonshëm. Kjo do të thotë se efekti i lajmit të përhapur nga autori **Emin Kokalari** nuk kufizohet te cenimi i figurës së disa personave të caktuar, por prek drejtpërdrejt **besimin e publikut ndaj institucionit**, sigurinë e perceptuar në raport me të dhe marrëdhënien e qytetarëve me një organ të administratës vendore. Kur publikohet se i gjithë stafi ose një numër shumë i madh punonjësish të një bashkie janë të prekur nga një gjendje e tillë, lajmi merr menjëherë një jehonë shumë më të madhe në komunitet, sepse qytetari i zakonshëm e percepton këtë jo si një ngjarje private, por si një problem që prek drejtpërdrejt jetën publike, funksionimin e institucionit dhe raportin e qytetarëve me të. Pikërisht sepse subjekti i prekur është **Bashkia Gjirokastrë** dhe i gjithë personeli i saj, përmbajtja e shpërndarë nga autori **Emin Kokalari** fiton një forcë shumëfish më të madhe depërtimi dhe ndikimi në opinionin publik. Një pretendim që prek një institucion publik ka aftësi shumë më të lartë të qarkullojë, të komentohet, të besohet dhe të përhapet sesa një pretendim që do të lidhej vetëm me një rrethanë private, sepse vetë ekzistenca e një institucioni publik në jetën e përditshme të komunitetit i jep lajmit një**

dimension kolektiv dhe e bën atë menjëherë temë shqetësimi për qytetin. Kjo do të thotë se autori **Emin Kokalari**, duke përfshirë në përmbajtjen e tij një **institucion publik** dhe **komplet stafin** e tij, ka prodhuar një situatë ku jehona e lajmit është shumë më e madhe, shumë më e shpejtë dhe shumë më e aftë të ndikojë në perceptimin publik, sesa po të kishim të bënim me një pretendim të kufizuar në marrëdhënie private. Po kështu, duhet theksuar se kur përmbajtja e publikuar nga autori **Emin Kokalari** prek një institucion publik, dëmtohet jo vetëm pozita individuale e punonjësve të përmendur, por edhe **besimi institucional** që publiku duhet të ketë ndaj administratës. Qytetarët presin që institucionet publike të funksionojnë normalisht, me stabilitet dhe me besueshmëri. Kur në mënyrë publike përhapet një pretendim i tillë për **Bashkinë Gjirokastrë** dhe për të gjithë ose pothuajse të gjithë punonjësit e saj, krijohet menjëherë një klimë dyshimi, pasigurie dhe alarmi rreth vetë institucionit, mënyrës si funksionon ai dhe raportit të tij me qytetarët. Për këtë arsye, objekti i pretendimit të përhapur nga autori **Emin Kokalari** nuk është neutral dhe as i kufizuar; përkundrazi, ai prek drejtpërdrejt një nyje të rëndësishme të jetës publike lokale, gjë që rrit në mënyrë të qartë rrezikshmërinë e përmbajtjes dhe ndikimin e saj. Në përfundim, fakti që autori **Emin Kokalari** ka përhapur pretendime që prekin një **institucion publik** dhe **komplet stafin e këtij institucioni** tregon se nuk kemi të bëjmë me një rrethanë private, të ngushtë apo me rezonancë të kufizuar, por me një përmbajtje që për nga vetë subjekti i prekur fiton menjëherë **jehonë publike**, ndikon në **besimin e qytetarëve ndaj institucionit** dhe rrit ndjeshëm aftësinë e lajmit për t'u përhapur dhe për të prodhuar **shqetësim, pasiguri** dhe **alarm** në komunitet.

7. **Mënyra e formulimit të përdorur nga autori, shtetasi Emin Kokalari, ka karakter qartësisht pohues dhe jo dyshues**, dhe ky është një element me rëndësi të veçantë në vlerësimin juridik të faktit, sepse tregon se përmbajtja e shpërndarë prej tij nuk është paraqitur si mendim personal, si koment, si hamendësim apo si hipotezë, por si **njoftim fakti** i dhënë në formë të prerë dhe kategorike. Kur autori **Emin Kokalari** përdor shprehje si **“janë të prekur”**, **“kanë rezultuar pozitivë”**, **“janë infektuar”**, apo formulime të tjera të së njëjtës natyrë, ai nuk lë vend për pasiguri në mënyrën e paraqitjes së informacionit, por e servon atë para publikut si një rrethanë konkrete, të ndodhur dhe të mirëqenë. Kjo mënyrë formulimi e dallon qartazi përmbajtjen e shpërndarë nga autori **Emin Kokalari** nga një deklarament dyshues, i tipit “dyshohet”, “pretendohet”, “ka mundësi”, “supozohet” apo “mund të jetë”, të cilat do ta vendosnin mesazhin në një plan tjetër diskursi. Në rastin konkret, përmbajtja e publikuar prej autorit **Emin Kokalari** nuk është e ndërtuar si rezervë, si pyetje apo si ngritje e një shqetësimi për verifikim, por si pohim faktik i drejtpërdrejtë, i cili për nga vetë forma e shprehjes i kërkon publikut të merret si i vërtetë. Ky karakter **pohues** i formulimit ka rëndësi vendimtare, sepse e afron drejtpërdrejt përmbajtjen e shpërndarë nga autori **Emin Kokalari** me elementin e **informatës së rreme**, në kuptimin e **nenit 267 të Kodit Penal**. Ligji penal nuk ndëshkon mendimin e lirë, komentin subjektiv apo shqyrtimin kritik të një çështjeje, por ndëshkon përhapjen e **informatave apo njoftimeve të rreme**, pra të përmbajtjeve që paraqiten si fakte dhe hidhen në qarkullim publik si të vërteta. Për këtë arsye, mënyra se si autori **Emin Kokalari** e ka ndërtuar gjuhësisht mesazhin e tij është thelbësore: ai nuk ka komunikuar një qëndrim personal mbi një situatë, por ka komunikuar një “fakt” të supozuar, duke e shndërruar përmbajtjen e shpërndarë prej tij në një **njoftim faktik**. Kjo do të thotë se, nëse ky fakt rezulton i

pavërtetë, atëherë nuk kemi të bëjmë më me një opinion të tepruar apo me një deklaram të papërshtatshëm, por me një **informacion të rremë** të hedhur në qarkullim publik. Për më tepër, vetë karakteri pohues i shprehjeve të përdorura nga autori **Emin Kokalari** rrit ndjeshëm fuqinë ndikuese të mesazhit të publiku. Një qytetar që përballlet me formulime si **“kanë rezultuar pozitivë”** apo **“janë infektuar”** nuk i percepton ato si mendime apo aludime, por si të dhëna konkrete mbi një gjendje të ndodhur. Pra, mënyra e formulimit nga autori **Emin Kokalari** nuk është një element thjesht gjuhësor, por një tregues i qartë juridik për natyrën e përmbajtjes: sa më pohuese dhe kategorike të jetë gjuha, aq më qartë kemi të bëjmë me një **njoftim fakti** dhe jo me një koment. Në këtë rast, gjuha e përdorur nuk i lë hapësirë publikut ta lexojë përmbajtjen si një dyshim apo si një mundësi, por e shtyn atë ta perceptojë si një lajm të mirëfilltë dhe si një informacion që kërkon të besohet. Kjo është arsyeja pse mënyra e formulimit të përdorur nga autori **Emin Kokalari** e afron qartësisht përmbajtjen me elementin e **informatës së rreme**, sepse kemi të bëjmë me pohim të prerë të një fakti të pretenduar, të hedhur në qarkullim publik si i vërtetë.

8. **Përhapja e informacionit nga autori, shtetasi Emin Kokalari, ka qenë e tillë që të ngjallë panik**, dhe pikërisht ky është elementi thelbësor që kërkon **neni 267 i Kodit Penal**, i cili ndëshkon përhapjen e informatave apo njoftimeve të rreme **“me qëllim që të ngjallë një gjendje pasigurie dhe paniku te njerëzit”**. Në rastin konkret, mënyra se si autori **Emin Kokalari** e ka hedhur në qarkullim këtë përmbajtje, objekti i saj, numri i personave të përfshirë dhe subjekti institucional i prekur e bëjnë qartësisht të parashikueshme që efekti i saj të mos mbetet në kufijtë e një reagimi individual, por të prodhojë **pasiguri, shqetësim të gjerë dhe panik** në komunitet. Kur autori **Emin Kokalari** publikon pretendime sipas të cilave dhjetëra apo qindra punonjës të një **bashkie**, pra të një institucioni publik vendor, janë të prekur nga **HIV/AIDS**, ai nuk po përhap një informacion neutral apo të parëndësishëm, por një përmbajtje e cila, për nga vetë natyra e saj, është e aftë të krijojë tronditje të menjëhershme në opinionin publik. Një informacion i tillë, i lidhur me një numër të madh personash, me një institucion publik dhe me një çështje shumë të ndjeshme shëndetësore, është objektivisht i përshtatshëm të gjenerojë ndjenjën e një situatë të rëndë, të rrezikshme dhe të pakontrolluar, duke krijuar kështu pikërisht atë **gjendje pasigurie dhe paniku** që sanksionon ligji penal. Po kështu, **qëllimi** i autorit **Emin Kokalari** për të ngjallur një gjendje të tillë nuk ka nevojë të dalë i shpallur shprehimisht me fjalë të drejtpërdrejta, sepse në raste të tilla ai **nxirret nga vetë rrethanat konkrete të faktit**. Ky qëllim rezulton nga **gjuha e përdorur** nga autori **Emin Kokalari**, nga karakteri i saj kategorik dhe alarmues, nga **forma sensacionaliste e publikimit**, nga mënyra se si mesazhi është ndërtuar për të tërhequr reagim emocional të fortë, nga **përsëritja e së njëjtës përmbajtje**, si dhe nga fakti që informacioni është përhapur në **hapësira publike me audiencë të gjerë**, ku ndikimi i tij shumëfishohet menjëherë. Kur autori **Emin Kokalari** përdor formulime të prera, të natyrës pohuese, dhe ia adreson ato publikut të gjerë në rrjet social, ai krijon kushte të plota që mesazhi i shpërndarë të perceptohet si lajm i vërtetë dhe të prodhojë reagimin e pritshëm të frikës, shqetësimit dhe alarmit. Në këtë kuptim, qëllimi vlerësohet nga **përmbajtja, forma dhe efekti i pritshëm** i mesazhit, dhe jo vetëm nga ndonjë deklaram i hapur i autorit. Për rrjedhojë, përhapja e kryer nga autori **Emin Kokalari**, për shkak të mënyrës së realizimit, objektit të pretendimit, tonit të përdorur dhe shtrirjes publike të mesazhit,

paraqitet qartësisht si përhapje e tillë që synon dhe është e aftë të ngjallë **pasiguri** dhe **panik** te njerëzit, duke përmbushur kështu një nga elementët qendrorë të veprës penale të parashikuar nga **neni 267 i Kodit Penal**.

9. Përhapja e këtij informacioni nga **autori, shtetasi Emin Kokalari**, nuk ka mbetur e kufizuar vetëm në profilin e tij në rrjetin social, por ka shërbyer si **burim fillestar, pikë reference** dhe **bazë për amplifikimin e mëtejshëm** të të njëjtit pretendim në një sërë faqesh, profilesh dhe mediash të tjera publike, të cilat e kanë marrë, riprodhuar, shpërndarë dhe përforcuar përmbajtjen e hedhur fillimisht në qarkullim prej tij. Nga verifikimi i postimeve dhe publikimeve të indeksuara publikisht rezulton se, pas publikimeve të autorit **Emin Kokalari**, në hapësirat publike online kanë dalë postime dhe materiale me formulime të njëjta ose të ngjashme, si **“#Lajmi: 18 punonjes ne Bashkine Gjirokaster dalin pozitiv pas testit per HIV”**, **“nga këto testime, mësohet se të paktën 18 punonjës kanë rezultuar pozitivë ndaj HIV”**, **“Flamur Golemi dhe 18 punonjës të institucionit që ai drejton janë infektuar me virusin HIV/AIDS”**, **“Ka ra SIDA në Bashkinë e Gjirokastrës”** dhe **“Kryebashkiaku Flamur Golemi dhe 18 punonjës të infektuar me SIDA”**, çka tregon se përmbajtja e hedhur në qarkullim nga **Emin Kokalari** është marrë më pas si material referues dhe është ricikluar në forma të tjera publike. Në këtë vijë përhapjeje konstatohet edhe publikimi në portalin **Prapaskena**, i datës **17.04.2026**, me titullin **“Orgji në Bashkinë e Gjirokastrës, 18 vetë të infektuar me SIDA, qyteti në panik, makth analizash në Janinë”**, ku në përmbajtjen e indeksuar shfaqet formulimi se **“Të paktën 18 punonjëse dhe punonjës të Bashkisë Gjirokastrë mësohet se kanë rezultuar pozitivë, pra janë infektuar nga virusi HIV”**, si dhe postime të indeksuara në **Facebook** dhe faqe të tjera publike që ruajnë të njëjtën linjë pohuese dhe alarmuese. Kjo tregon se publikimi fillestar i autorit **Emin Kokalari** nuk ka mbetur një deklaram i izoluar, por ka vënë në lëvizje një **zinxhir të tërë përhapjeje publike**, ku media, portale dhe faqe të tjera janë **bazuar te përmbajtja e hedhur prej tij**, duke i dhënë asaj audiencë më të madhe, jehonë më të gjerë dhe aftësi shumëfishuese në opinionin publik. Për rrjedhojë, roli i autorit **Emin Kokalari** nuk qëndron vetëm te publikimi fillestar i informacionit, por edhe te fakti se ai ka krijuar burimin nga i cili përmbajtja është marrë, riprodhuar dhe shpërndarë më tej nga subjekte të tjera publike, duke e zgjeruar ndjeshëm qarkullimin e saj dhe duke e rritur në mënyrë të dukshme potencialin e saj për të shkaktuar **pasiguri, shqetësim** dhe **panik** te publiku. **Pra, përhapja e informacionit nga autori, shtetasi Emin Kokalari, ka marrë përmasa të mëdha**, jo vetëm për shkak të faktit se ai vetë e ka hedhur këtë përmbajtje në qarkullim publik në rrjet social me akses të gjerë, por edhe sepse i njëjti informacion është marrë më pas, është riprodhuar dhe është përhapur në forma të ndryshme nga profile, faqe dhe media të tjera publike, duke e zgjeruar ndjeshëm shtrirjen e tij në opinionin publik. Kjo do të thotë se informacioni i publikuar nga **Emin Kokalari** nuk ka mbetur në kufijtë e një postimi të vetëm apo të një audience të kufizuar, por është shndërruar në një përmbajtje me **jehonë të gjerë publike**, e cila ka qarkulluar më tej në disa kanale komunikimi dhe ka arritur te një numër i madh personash. Pikërisht ky shumëfishim i përhapjes e rrit ndjeshëm edhe rrezikshmërinë e përmbajtjes, sepse sa më i madh të jetë qarkullimi i informacionit, aq më i lartë bëhet edhe ndikimi i tij në perceptimin e publikut dhe në krijimin e një klime të përgjithshme shqetësimi. Në rastin konkret, **paniku** nuk

duhet parë vetëm si reagim emocional i menjëhershëm i disa individëve, por si një gjendje e përgjithshme **pasigurie, frike, alarmimi dhe tronditjeje të opinionit publik**, e cila krijohet kur një informacion i tillë i rëndë, i lidhur me një numër të madh personash dhe me një institucion publik, shpërndahet gjerësisht dhe paraqitet si i vërtetë. Kur autori **Emin Kokalari** publikon pretendime se dhjetëra apo madje rreth 150 punonjës të një bashkie janë të prekur nga **HIV/AIDS**, dhe ky informacion më pas merret e amplifikohet nga subjekte të tjera publike, krijohet objektivisht një ndjenjë se kemi të bëjmë me një situatë serioze, të përhapur dhe me pasoja të mëdha për komunitetin. Kjo ndjenjë është pikërisht ajo që ligji e kupton si gjendje **pasigurie dhe paniku**, sepse qytetarët e marrin një informacion të tillë si tregues të një rreziku të afërt, të rëndë dhe të përhapur. Për më tepër, edhe vetë **përmasa e informacionit** është shumë e madhe, jo vetëm për shkak të numrit të lartë të personave që përmenden në të, por edhe për shkak të natyrës së jashtëzakonshme të pretendimit, të ndjeshmërisë së temës së trajtuar, të faktit që përfshihet një **institucion publik** dhe i gjithë ose një pjesë shumë e madhe e stafit të tij, si dhe të faktit që mesazhi është paraqitur si **pohim faktik** dhe jo si dyshim apo koment. Sa më i madh të jetë objekti i informacionit dhe sa më e gjerë të jetë përhapja e tij, aq më e qartë bëhet se nuk kemi të bëjmë me një deklaram periferik apo të parëndësishëm, por me një informacion të tillë që është i aftë të cenojë seriozisht **qetësinë publike**. Për rrjedhojë, jo vetëm që përmbajtja e publikuar nga **Emin Kokalari** ka marrë **përmasa të mëdha** në përhapje, por edhe vetë **përmasa e informacionit** të shpërndarë prej tij ka qenë e tillë që objektivisht shton fuqinë alarmuese të mesazhit dhe rrit aftësinë e tij për të krijuar **shqetësim të gjerë, pasiguri dhe panik** në komunitet.

10. **Vepra penale në rastin konkret konsumohet me vetë përhapjen e informacionit nga autori, shtetasi Emin Kokalari, dhe jo vetëm me krijimin fillestar të tij**, çka do të thotë se rëndësi penale nuk ka vetëm momenti kur lajmi është hedhur për herë të parë në qarkullim, por edhe çdo akt i mëvonshëm i **ripublikimit, shpërndarjes, përsëritjes apo amplifikimit** të tij, sa herë që kjo bëhet me vetëdije dhe me efekt të mëtejshëm në publik. Kjo sepse thelbi i figurës së parashikuar nga **neni 267 i Kodit Penal** qëndron te futja dhe mbajtja në qarkullim publik e një **informacioni të rremë** me aftësi për të ngjallur **pasiguri dhe panik**, dhe jo vetëm te akti fillestar i krijimit të tij. Për këtë arsye, edhe nëse do të provohej se burimi i parë i lajmit ka qenë një moment i caktuar publikimi, përgjegjësia penale nuk kufizohet vetëm te autori i parë, por shtrihet edhe te çdo person tjetër që e ka marrë këtë përmbajtje dhe e ka futur sërish në qarkullim publik, duke i dhënë asaj audiencë më të madhe dhe duke rritur potencialin e saj alarmues. Në këtë kuptim, përmbajtja e shpërndarë nga autori **Emin Kokalari**, për aq kohë sa është marrë më pas nga profile, faqe dhe media të tjera, tregon jo vetëm rëndësinë e veprimit fillestar të tij, por edhe faktin se përhapja e këtij informacioni ka vijuar dhe është shumëfishuar nëpërmjet veprimeve të tjera të ndërjegjeshme publike. Kjo e bën të qartë se vepra nuk duhet parë si një akt i izoluar që mbyllet në çastin e krijimit të mesazhit, por si një sjellje që konsumohet dhe forcohet nëpërmjet **përhapjes dhe amplifikimit** të vazhdueshëm të përmbajtjes në publik. Po kështu, në rastin konkret **nuk kemi të bëjmë me kritikë, opinion apo me ushtrim të zakonshëm të lirisë së shprehjes**, sepse autori **Emin Kokalari** nuk ka shprehur një mendim mbi mënyrën e funksionimit të administratës, nuk ka bërë një koment politik, nuk ka paraqitur një qëndrim vlerësues dhe as nuk ka ngritur një

diskutim të përgjithshëm mbi një çështje publike. Përkundrazi, ai ka pohuar një **fakt konkret**, të përcaktuar qartë, sipas të cilit një numër i madh punonjësish të **Bashkisë Gjirokastrë** dhe persona të tjerë rezultojnë ose ishin të prekur nga **HIV/AIDS**. Një deklarami i tillë nuk ka natyrë opinionore, sepse opinionori është, për nga vetë struktura e tij, një vlerësim subjektiv, një qëndrim personal ose një interpretim mbi një çështje të caktuar. Ndërsa këtu kemi të bëjmë me një pohim për një gjendje faktike të pretenduar, e cila është **objektivisht e verifikueshme** si e vërtetë ose e rreme. Kjo është arsyeja pse rasti del nga fusha e **shprehjes së lirë të mendimit** dhe hyn në fushën e **njoftimeve faktike me relevancë penale**. Kur autori **Emin Kokalari** deklaron se persona konkretë apo një numër i madh punonjësish të një institucioni publik janë të prekur nga një gjendje e tillë shëndetësore, ai nuk po ushtron një të drejtë për të menduar ndryshe mbi administratën, por po komunikon në publik një “fakt” të pretenduar, i cili, nëse rezulton i pavërtetë, merr natyrën e plotë të një **informate të rreme** në kuptimin e ligjit penal. Pikërisht kjo e dallon rastin nga kritika apo opinionori dhe e bën atë të relevant në planin penal, sepse objekti i komunikimit nuk është vlerësimi subjektiv, por pohimi i një fakti konkret, të paraqitur si i vërtetë, me pasojë të mundshme cenimin e **qetësisë publike** dhe krijimin e **pasigurisë** dhe **panikut** të njerëzimit.

11. **Rrezikshmëria shoqërore e sjelljes së autorit, shtetasit Emin Kokalari, është e qartë**, sepse informacioni i përhapur prej tij nuk ka natyrë të zakonshme, periferike apo me ndikim të kufizuar, por është një informacion i tillë që për nga përmbajtja, objekti, mënyra e formulimit dhe shtrirja e tij në publik krijon drejtpërdrejt një **klimë frike, pasigurie** dhe **alarmimi** në komunitet. Kur autori **Emin Kokalari** hedh në qarkullim publik pretendime se një numër i madh punonjësish të **Bashkisë Gjirokastrë**, madje dhjetëra ose qindra persona, janë të prekur nga **HIV/AIDS**, ai nuk po përhap thjesht një lajm që mund të ngjallë kureshtje apo debat, por një informacion të tillë që, për nga natyra e tij, është objektivisht i aftë të prodhojë ndjesi kolektive **frike, shqetësimi** dhe **pasigurie** të qytetarët. Kjo sepse përmbajtja e përhapur nga autori **Emin Kokalari** prek njëkohësisht shëndetin e pretenduar të një numri të madh personash, një **institucion publik** dhe marrëdhënien e përditshme të komunitetit me atë institucion. Për rrjedhojë, qytetarët që marrin dijeni për një informacion të tillë nuk e perceptojnë atë si një rrethanë të izoluar apo private, por si një situatë që mund të prekë jetën publike, raportet me institucionin dhe ndjenjën e sigurisë në komunitet. Pikërisht ky efekt i pritshëm i mesazhit, pra krijimi i një gjendjeje të përhapur **pasigurie** dhe **frike**, e bën rrezikshmërinë shoqërore të përmbajtjes së shpërndarë nga autori **Emin Kokalari** të qartë dhe të lartë. Po kështu, **përhapja e kryer nga autori, shtetasi Emin Kokalari, ka qenë e përsëritur, jo e vetme apo e rastësishme**, dhe kjo rrit dukshëm intensitetin e cenimit dhe tregon **vijueshmëri** në shpërndarjen e informacionit. Nuk rezultojnë që autori **Emin Kokalari** të ketë bërë një deklarami të izoluar, të shkëputur dhe pa vazhdimësi, por përkundrazi del se përmbajtja është hedhur dhe mbajtur në qarkullim në mënyrë të përsëritur, në formë të ndryshme, përmes postimeve, videove dhe materialeve të tjera publike. Kjo përsëritje ka rëndësi thelbësore, sepse tregon se nuk kemi të bëjmë me një sjellje spontane, kalimtare apo të pakujdesshme, por me një **vijimësi veprimesh** që e kanë përforcuar dhe zgjeruar qarkullimin e informacionit. Sa herë që autori **Emin Kokalari** e ka ritheksuar, ripublikuar apo ushqyer të njëjtin pretendim, ai ka shtuar edhe më tej mundësinë që përmbajtja të besohet, të shpërndahet më shumë dhe të prodhojë efekt më të fortë të

publiku. Për pasojë, përsëritja e përhapjes nga autori **Emin Kokalari** nuk është një element dytësor, por një tregues i qartë i **seriozitetit të sjelljes**, i **qëndrueshmërisë së veprimit** dhe i **rritjes së intensitetit të cenimit** të qetësisë publike. Në këtë kuptim, vetë fakti që përhapja ka qenë e përsëritur dhe me vijimësi e rrit më tej rrezikshmërinë shoqërore të veprimit të autorit **Emin Kokalari**, sepse e bën më të fortë aftësinë e informacionit për të krijuar dhe për të mbajtur gjallë një klimë frike, pasigurie dhe alarmimi në komunitet.

12. **Mjeti i përdorur nga autori, shtetasi Emin Kokalari, ka qenë rrjeti social me akses publik**, pra një hapësirë komunikimi me kapacitet shumë të lartë **shpërndarjeje, amplifikimi dhe ndikimi**, gjë që e bën informacionin e publikuar prej tij të aftë të arrijë menjëherë te një numër i madh personash dhe të dalë me shpejtësi nga kontrolli i një audience të kufizuar. Kjo do të thotë se autori **Emin Kokalari** nuk e ka komunikuar pretendimin në një bisedë private, në një rreth të ngushtë apo në një mjedis pa jehonë publike, por e ka hedhur në qarkullim në një platformë të hapur, ku përmbajtja mund të lexohet, shihet, shpërndahet, ripublikohet dhe komentohet nga një numër i papërcaktuar personash. Vetë zgjedhja e këtij mjeti nga autori **Emin Kokalari** ka rëndësi juridike, sepse rrjetet sociale përbëjnë sot një nga mjetet më të fuqishme të komunikimit publik dhe një nga kanalet më të shpejta të përhapjes së informacionit, sidomos kur përmbajtja ka natyrë sensacionaliste, alarmuese ose me potencial të lartë reagimi emocional. Një informacion i tillë, i publikuar në rrjet social të hapur, nuk mbetet thjesht i lexuar nga ndjekësit e drejtpërdrejtë të autorit **Emin Kokalari**, por fiton menjëherë mundësi të shumëfishohet përmes **share, repost, komenteve, screenshoteve, videove, reel-eve** dhe formave të tjera të riciklimit publik, duke zgjeruar vazhdimisht rrethin e personave që vihen në dijeni të tij. Për rrjedhojë, përdorimi i rrjetit social nga autori **Emin Kokalari** e bën përhapjen jo vetëm publikisht të dukshme, por edhe materialisht shumë më të fuqishme dhe më të rrezikshme, sepse një informacion i tillë arrin menjëherë te publiku i gjerë dhe krijon efekt të shpejtë në opinionin publik. Kjo është arsyeja pse **neni 267 i Kodit Penal** e formulon në mënyrë të gjerë veprimin e ndaluar, duke përfshirë përhapjen e informatave të rreme “**me fjalë, me shkrim apo me çdo mënyrë tjetër**”, formulim që mbulon plotësisht edhe publikimin në **Facebook**, në **postime, video, reel, story** dhe çdo formë tjetër të komunikimit online. Në këtë kuptim, mjeti i përdorur nga autori **Emin Kokalari** nuk është një rrethanë dytësore, por një element që e forcon dukshëm rrezikshmërinë e përmbajtjes, sepse e bën atë të aftë të qarkullojë në mënyrë të menjëhershme, të zgjerohet në audiencë dhe të ndikojë te një numër i madh njerëzish, duke përmbushur kështu qartë elementin e **përhapjes publike** që parashikon **neni 267 i Kodit Penal**.

13. **Tema e përdorur nga autori, shtetasi Emin Kokalari, është jashtëzakonisht e ndjeshme shoqërisht**, pasi lidhet drejtpërdrejt me **gjendjen shëndetësore** të personave dhe me një sëmundje që, për shkak të natyrës së saj, mbart një ngarkesë shumë të lartë personale, familjare, shoqërore dhe publike. Kur autori **Emin Kokalari** përhap një pretendim sipas të cilit një numër i madh punonjësish të **Bashkisë Gjirokastër**, madje sipas përmbajtjes së shpërndarë edhe dhjetëra ose rreth **150 persona**, janë të prekur nga **HIV/AIDS**, ai nuk po komunikon një informacion të zakonshëm, neutral apo me ndikim të kufizuar, por po përdor një temë që objektivisht është e aftë të shkaktojë **reagim të fortë publik, shqetësim të menjëhershëm, pasiguri, alarm** dhe një klimë

të përgjithshme tensioni në komunitet. Kjo sepse çështjet që lidhen me shëndetin e personit, dhe veçanërisht me sëmundje të kësaj natyre, prekin një sferë jashtëzakonisht të ndjeshme të jetës njerëzore, e cila në perceptimin publik shoqërohet me **frikë, stigmatizim, dyshim, rezervë shoqërore** dhe reagim emocional të fortë. Për këtë arsye, vetë përzgjedhja e kësaj teme nga autori **Emin Kokalari** e rrit ndjeshëm rrezikshmërinë e përmbytjes së shpërndarë prej tij, sepse publiku është natyrshëm më i prirur ta perceptojë një informacion të tillë si kërcënues, tronditës dhe me pasoja të rënda për komunitetin. Për më tepër, ndjeshmëria e kësaj teme nuk qëndron vetëm te vetë natyra e sëmundjes, por edhe te fakti se autori **Emin Kokalari** e ka lidhur këtë pretendim me një **numër shumë të madh personash** dhe me një **institucion publik**, duke e bërë mesazhin edhe më të rëndë dhe edhe më të aftë të prodhojë reagim të fortë. Sa më i madh të jetë numri i personave që pretendohet se janë të prekur, aq më e madhe bëhet forca alarmuese e informacionit. Kur, përmes përmbytjes së shpërndarë nga autori **Emin Kokalari**, krijohet ideja se kemi të bëjmë me një situatë të përhapur gjerësisht brenda një bashkie, lajmi nuk perceptohet më si rrethanë individuale, por si një gjendje me përmasa të gjera dhe me ndikim në jetën publike të qytetit. Kjo shton ndjeshëm reagimin e publikut, sepse qytetarët nuk e lexojnë më këtë si një problem që prek vetëm individë të caktuar, por si një situatë që mund të ketë ndikim në marrëdhëniet e tyre me administratën, me komunitetin dhe me vetë normalitetin e jetës së përditshme. Gjithashtu, duhet mbajtur parasysh se tema e përdorur nga autori **Emin Kokalari** prek një fushë që tradicionalisht trajtohet me kujdes të veçantë, me rezervë dhe me ndjeshmëri të lartë, pikërisht sepse ka potencial të madh për të sjellë **tronditje, frikë dhe stigmatizim shoqëror**. Kjo do të thotë se, kur një informacion i tillë hidhet në qarkullim publik në mënyrë të drejtpërdrejtë dhe me formë pohuese, reagimi që ai shkakton nuk është i zakonshëm dhe as i kufizuar, por i fortë, i shpejtë dhe me aftësi reale për të përhapur ndjesinë e një situatë të rëndë. Në këtë kuptim, përmbytja e shpërndarë nga autori **Emin Kokalari** nuk është thjesht e rëndë për shkak të asaj që pohon, por edhe për shkak të **temës** që përdor, sepse vetë kjo temë, për nga natyra e saj, është e aftë të prodhojë një reagim publik shumë më intensiv se çdo informacion i zakonshëm. Sa herë që një pretendim i tillë publikohet, ai sjell jo vetëm interes, por **alarm**, jo vetëm diskutim, por **pasiguri**, jo vetëm reagim, por edhe **frikë kolektive**. Në këtë mënyrë, tema e përdorur nga autori **Emin Kokalari** duhet vlerësuar si një element thelbësor që e bën përmbytjen e publikuar prej tij objektivisht më **të rrezikshme**, më **alarmuese** dhe më të aftë për të prodhuar reagim të fortë publik. Pikërisht sepse kemi të bëjmë me një çështje që prek **shëndetin, dinjitetin personal, marrëdhëniet shoqërore dhe perceptimin e sigurisë publike**, përmbytja e shpërndarë nga autori **Emin Kokalari** fiton një peshë shumë më të madhe se një deklaram i zakonshëm dhe bëhet objektivisht e përshtatshme për të krijuar **shqetësim të gjerë, pasiguri dhe panik** te njerëzit. Për rrjedhojë, vetë ndjeshmëria e jashtëzakonshme e temës së përdorur nga autori **Emin Kokalari** përbën një faktor të fortë argumentues që e bën këtë rast të bjerë qartësisht në fushën e veprës penale të **përhapjes së informatave të rreme që ngjallin panik**.

14. Numri i lartë i personave të përmendur nga autori, shtetasi **Emin Kokalari**, e shton ndjeshëm forcën alarmuese të mesazhit, sepse sa më i madh të jetë numri i personave që pretendohet se janë të përfshirë në një situatë të tillë, aq më e fortë bëhet ndjenja e **pasigurisë**,

frikës dhe **panikut** që ky informacion prodhon te publiku. Kur autori **Emin Kokalari** nuk i referohet një rasti të vetëm apo një numri të kufizuar personash, por pretendon se kemi të bëjmë me **dhjetëra** apo madje **qindra punonjës** të një **institucioni publik**, mesazhi fiton përmasa krejtësisht të tjera dhe perceptohet menjëherë si tregues i një situatë shumë të rëndë, të përhapur dhe me pasoja të gjera për komunitetin. Në këto kushte, informacioni i shpërndarë nga autori **Emin Kokalari** nuk lexohet më si një pretendim i kufizuar, por si një njoftim që paraqet idenë e një gjendjeje masive dhe alarmuese, gjë që shton drejtpërdrejt efektin e tij tronditës në opinionin publik. Pikërisht sepse autori **Emin Kokalari** ka përdorur një numër kaq të lartë personash në përmbajtjen e shpërndarë prej tij, forca alarmuese e mesazhit është shumëfishuar. Një pretendim që do të lidhej me një rast të vetëm do të kishte natyrshëm një ndikim shumë më të kufizuar, ndërsa kur autori **Emin Kokalari** flet për një numër të madh punonjësish, ai krijon perceptimin e një situatë të gjerë, të shtrirë dhe potencialisht jashtëzakonisht serioze. Sa më i madh të paraqitet numri i personave të prekur, aq më shumë rritet te publiku ndjenja se kemi të bëjmë me një gjendje jo të zakonshme, por me një situatë masive dhe të rrezikshme. Kjo është arsyeja pse numri i lartë i personave të përmendur nga autori **Emin Kokalari** nuk është thjesht një detaj i përmbajtjes, por një element që ndikon drejtpërdrejt në intensitetin e **shqetësimit**, **pasigurisë** dhe **panikut** që informacioni është i aftë të prodhojë. Për më tepër, kur autori **Emin Kokalari** lidh këtë numër të madh personash me **Bashkinë Gjirokastrë**, pra me një **institucion publik** dhe me stafin e tij, efekti alarmues bëhet edhe më i fortë. Kjo sepse publiku nuk përballet më me një pretendim që prek vetëm individë të veçuar, por me një lajm që krijon idenë se një pjesë e konsiderueshme e një strukture publike është e përfshirë në një situatë të rëndë. Në një rast të tillë, numri i lartë i personave e shndërron informacionin e përhapur nga autori **Emin Kokalari** në një mesazh me **përmasa kolektive**, i cili prek jo vetëm reputacionin e personave të përmendur, por edhe mënyrën se si qytetarët e perceptojnë institucionin, sigurinë e marrëdhënieve me të dhe normalitetin e jetës publike në komunitet. Për rrjedhojë, sa më i lartë të jetë numri i personave që autori **Emin Kokalari** pretendon se janë të përfshirë, aq më e qartë bëhet se përmbajtja e shpërndarë prej tij është objektivisht e aftë të prodhojë **pasiguri** dhe **panik** në një shkallë shumë më të gjerë. Në këtë kuptim, numri i lartë i personave të përmendur nga autori **Emin Kokalari** është një faktor thelbësor që e bën përmbajtjen e publikuar prej tij më të rëndë, më alarmuese dhe më të përshtatshme për të krijuar reagim të fortë publik. Vetë përdorimi i shifrave të tilla i jep mesazhit peshë më të madhe dhe rrit gjasat që publiku ta perceptojë si tregues të një situatë serioze, të përhapur dhe të frikshme. Për këtë arsye, kur autori **Emin Kokalari** pretendon se bëhet fjalë për **dhjetëra** apo **qindra punonjës**, ai rrit drejtpërdrejt efektin alarmues të informacionit dhe forcon aftësinë e tij për të krijuar **shqetësim të gjerë**, **pasiguri** dhe **panik** në komunitet.

15. **Pretendimi i përhapur nga autori, shtetasi Emin Kokalari, prek një institucion që ushtron funksione publike**, konkretisht **Bashkinë Gjirokastrë** dhe stafin e saj, ndaj lajmi i hedhur në qarkullim prej tij ka natyrshëm **rezonancë shumë më të madhe publike** dhe ndikon te komuniteti në një shkallë shumë më të gjerë sesa do të ndodhte me një pretendim që do të kishte mbetur i kufizuar në një marrëdhënie thjesht private ose në një konflikt midis disa personave të caktuar. Kjo sepse një **institucion publik** nuk qëndron i shkëputur nga komuniteti, por është në

marrëdhënie të përditshme me qytetarët, ushtron funksione administrative, ofron shërbime dhe përfaqëson një strukturë me rëndësi të drejtpërdrejtë për jetën publike të qytetit. Për këtë arsye, kur autori **Emin Kokalari** përhap një pretendim kaq të rëndë dhe kaq të ndjeshëm për një institucion të tillë dhe për personelin e tij, efekti i mesazhit nuk mbetet i kufizuar te personat e përmendur, por shtrihet te mënyra se si publiku e percepton vetë institucionin, seriozitetin e tij, sigurinë e marrëdhënieve me të dhe normalitetin e funksionimit të tij. Pra, përmbajtja e publikuar nga autori **Emin Kokalari** fiton automatikisht një peshë më të madhe sociale dhe publike, sepse lidhja me një **institucion që ushtron funksione publike** e bën lajmin më të dukshëm, më të komentueshëm, më të besueshëm në sytë e publikut dhe më të aftë për të krijuar **shqetësim, pasiguri dhe alarm** në komunitet. Kjo është arsyeja pse rezonanca e një lajmi të tillë është shumë më e madhe se ajo e një pretendimi që do të kishte mbetur në kufijtë e një çështjeje private, sepse këtu preket drejtpërdrejt një strukturë publike dhe, për rrjedhojë, edhe vetë **besimi i publikut ndaj institucionit**. Po kështu, **informacioni i përhapur nga autori, shtetasi Emin Kokalari, është paraqitur si i sigurt dhe i ndodhur, dhe jo si dyshim, pyetje apo hipotezë**, gjë që e bën edhe më të fortë elementin e **njoftimit të rremë** dhe jo të një **komenti të lirë**. Kjo sepse autori **Emin Kokalari** nuk e ka ndërtuar përmbajtjen e tij me formulime të tipit **“dyshohet”, “pretendohet”, “ka mundësi”, “supozohet”** apo **“mund të jetë”**, të cilat do të linin të hapur një rezervë mbi vërtetësinë e informacionit, por përkundrazi e ka paraqitur atë si një rrethanë të ndodhur dhe si një fakt të mirëqenë. Kur përdoren shprehje si **“janë të prekur”, “kanë rezultuar pozitivë”, “janë infektuar”**, apo formulime të ngjashme me karakter të prerë, publikut i komunikohet një **fakt i pretenduar si i sigurt**, jo një dyshim apo një mendim. Kjo e dallon qartë përmbajtjen e përhapur nga autori **Emin Kokalari** nga fusha e **komentit të lirë**, sepse komenti i lirë ka natyrë subjektive, vlerësuese dhe interpretative, ndërsa këtu kemi të bëjmë me një **njoftim faktik**, që paraqitet si i vërtetë dhe kërkon të merret si i tillë nga publiku. Sa më kategorik dhe i sigurt të jetë formulimi, aq më shumë rritet forca juridike e elementit të **informatës së rreme**, sepse publiku nuk vihet përballë një aludimi, por përballë një “lajmi” të paraqitur si të ndodhur. Për rrjedhojë, fakti që autori **Emin Kokalari** e ka paraqitur informacionin si të sigurt dhe të ndodhur, e bën përmbajtjen e shpërndarë prej tij të bjerë qartësisht në fushën e **njoftimeve faktike me relevancë penale**, dhe jo në kufijtë e një komenti, opinionit apo debati të lirë publik.

16. **Përmbajtja e përhapur nga autori, shtetasi Emin Kokalari, ka aftësi konkrete për të shkaktuar pasoja sociale të drejtpërdrejta, si shmangie, frikë, dyshim, stigmatizim dhe çrregullim të qetësisë në komunitet, dhe pikërisht kjo e lidh sjelljen e tij drejtpërdrejt me interesin juridik që mbron neni 267 i Kodit Penal.** Kur autori **Emin Kokalari** përhap publikisht pretendime sipas të cilave një numër i madh punonjësish të **Bashkisë Gjirokastër** janë të prekur nga **HIV/AIDS**, ai krijon objektivisht kushte që publiku të reagojë jo thjesht me kureshtje apo debat, por me **largim, rezervë, mosbesim, frikë kontakti, dyshim ndaj personave të përmendur** dhe, në mënyrë më të gjerë, me një ndjenjë të përgjithshme **pasigurie** ndaj institucionit dhe mjedisit shoqëror që lidhet me të. Një informacion i tillë, për nga vetë natyra e tij, është i aftë të prodhojë **stigmatizim shoqëror** të personave të përmendur, t'i ekspozojë ata ndaj paragjyqimit publik, t'i vendosë në pozitë përjashtuese në komunitet dhe të prishë normalitetin e marrëdhënieve të tyre

personale, familjare dhe institucionale. Po ashtu, ai është i aftë të shkaktojë **shmangie** nga qytetarët, të krijojë **frikë** në raport me ambientin institucional dhe të nxisë **dyshim** të përgjithshëm në komunitet, sikur të ekzistonte një situatë reale dhe e përhapur me pasoja serioze. Këto nuk janë pasoja abstrakte, por pasoja sociale të parashikueshme dhe konkrete, të cilat burojnë drejtpërdrejt nga natyra e informacionit të shpërndarë prej autorit **Emin Kokalari**. Pikërisht për këtë arsye, përmbajtja e publikuar prej tij nuk cenon vetëm reputacionin e disa personave, por prek **qetësinë publike, ndjenjën e sigurisë dhe balancën normale të jetës shoqërore** në komunitet, që janë pikërisht vlerat që merr në mbrojtje **neni 267 i Kodit Penal**. **Forma sensacionaliste e publikimit të përdorur nga autori, shtetasi Emin Kokalari, tregon se mesazhi nuk është ndërtuar në mënyrë neutrale informative**, por në një mënyrë të tillë që të tërheqë **reagim emocional të fortë dhe të menjëhershëm** nga publiku. Autori **Emin Kokalari** nuk ka përdorur një gjuhë të përmbajtjes, teknike, të matur apo të orientuar drejt sqarimit objektiv të një situatë, por ka përdorur një mënyrë formulimi me ton **alarmues, tronditës dhe goditës**, e cila synon të kapë menjëherë vëmendjen e publikut dhe të prodhojë efekt emocional përpara çdo verifikimi racional të përmbajtjes. Kjo do të thotë se mënyra se si është ndërtuar mesazhi nga autori **Emin Kokalari** nuk është e rastësishme, por është e tillë që forcon fuqinë ndikuese të informacionit dhe rrit aftësinë e tij për të krijuar **frikë, alarm dhe shqetësim**. Sa herë që një informacion paraqitet në mënyrë sensacionaliste, publiku prirret ta marrë atë me reagim të menjëhershëm emocional, jo me distancë kritike, dhe kjo është pikërisht ajo që e bën mesazhin më të rrezikshëm në plan shoqëror. Në rastin konkret, forma sensacionaliste e përdorur nga autori **Emin Kokalari** e zhvendos përmbajtjen edhe më larg nga modeli i një komunikimi neutral dhe e afron edhe më shumë me një **njoftim të ndërtuar për të tronditur**, për të tërhequr vëmendje me forcë dhe për të shkaktuar reagim të fortë publik. Për rrjedhojë, edhe vetë forma e publikimit përbën një tregues të rëndësishëm se përmbajtja e shpërndarë nga autori **Emin Kokalari** është e tillë që objektivistet synon dhe është e aftë të prodhojë **pasiguri, shqetësim dhe panik** te njerëzit.

17. **Përhapja e informacionit nga autori, shtetasi Emin Kokalari, në disa postime dhe në forma të ndryshme komunikimi publik tregon zgjerim të vetëdijshëm të audiencës dhe jo një komunikim të izoluar apo të rastësishëm**, sepse kur i njëjti pretendim hidhet në qarkullim më shumë se një herë, me postime, video, materiale të ndryshme apo forma të tjera shpërndarjeje, kjo tregon se kemi të bëjmë me një vijimësi veprimesh që synojnë ta mbajnë informacionin në qarkullim dhe ta bëjnë atë të arrijë te sa më shumë persona. Në këtë rast, autori **Emin Kokalari** nuk ka mbetur te një deklaram i vetëm, i çastit dhe pa vazhdim, por përmbajtja e lidhur me të ka qarkulluar në mënyrë të përsëritur dhe në më shumë se një formë, gjë që e bën të qartë se kemi të bëjmë me një komunikim të mbyllur apo periferik, por me një **zgjerim të ndërgjegjshëm të audiencës** dhe me një shtim të qëllimshëm të mundësive të depërtimit të mesazhit në publik. Sa herë që i njëjti informacion ripërsëritet, riformulohet, ripublikohet apo mbahet aktiv në hapësira publike, rritet jo vetëm numri i personave që e marrin në dijeni, por edhe mundësia që ai të perceptohet si i vërtetë, të besohet dhe të prodhojë efekt më të fortë në opinionin publik. Për këtë arsye, shumëllojshmëria e formave të shpërndarjes dhe përsëritja e përmbajtjes nga autori **Emin Kokalari** përbëjnë tregues të qartë se kemi të bëjmë me një përhapje me shtrirje të zgjeruar dhe jo

me një akt të vetëm, të shkëputur e pa ndikim. **Figura penale e parashikuar nga neni 267 i Kodit Penal mbron qetësinë publike**, dhe pikërisht për këtë arsye, për konsumimin e saj mjafton që informacioni i rremë i përhapur nga autori, shtetasi **Emin Kokalari**, të jetë i **përshtatshëm** për të ngjallur **pasiguri** dhe **panik** te njerëzit; nuk është e nevojshme të provohet në mënyrë individuale se çdo person konkret ka hyrë realisht në panik. Kjo del nga vetë struktura e dispozitës, e cila ndëshkon përhapjen e informatave apo njoftimeve të rreme “**me qëllim që të ngjallë një gjendje pasigurie dhe paniku te njerëzit**”, pra ligji e lidh përgjegjësinë penale me **aftësinë objektive** të mesazhit për të prodhuar një gjendje të tillë dhe jo me provën konkrete se secili individ i ekspozuar ndaj informacionit e ka përjetuar realisht panikun. Në këtë kuptim, ajo që ka rëndësi është se informacioni i përhapur nga autori **Emin Kokalari**, për shkak të natyrës së tij, subjektit që prek, numrit të lartë të personave të përmendur, formës së paraqitjes dhe mënyrës së shpërndarjes, është objektivisht i tillë që mund dhe është i aftë të krijojë **shqetësim të gjerë, pasiguri dhe alarm** në publik. Pikërisht sepse interesi juridik i mbrojtur nga **neni 267** është **qetësia publike**, ligji nuk kërkon të provohet veç e veç reagimi psikologjik i çdo qytetari, por mjafton të provohet se informacioni i rremë i përhapur ka pasur natyrë të tillë që objektivisht cenon këtë qetësi dhe është i përshtatshëm të prodhojë një gjendje frike dhe pasigurie në komunitet.

18. **Ripërhapja e informacionit nga persona të tjerë nuk e përjashton përgjegjësinë e autorit fillestar, shtetasit Emin Kokalari**, por përkundrazi mund të shërbejë si tregues i qartë se veprimi i parë i kryer prej tij ka qenë **burimi fillestar** që ka vënë në lëvizje zinxhirin e mëtejshëm të përhapjes dhe, bashkë me të, edhe zinxhirin e **pasigurisë, alarmit dhe panikut** në publik. Në rastin konkret, fakti që i njëjti informacion është marrë, riprodhuar, shpërndarë dhe amplifikuar më tej nga faqe, profile dhe media të tjera nuk e dobëson rolin e autorit **Emin Kokalari**, por përkundrazi e forcon atë, sepse tregon se përmbajtja e hedhur fillimisht prej tij në qarkullim ka pasur aftësi reale depërtimi, ndikimi dhe shumëfishimi në opinionin publik. Sa herë që një informacion i rremë del nga burimi i tij fillestar dhe merret më tej nga të tjerë, kjo tregon se publikimi i parë ka qenë mjaftueshëm i fortë, i dukshëm dhe i përshtatshëm për të vënë në lëvizje një proces të mëtejshëm përhapjeje publike. Për rrjedhojë, nëse nga hetimi rezulton se publikimet e mëvonshme janë bazuar, drejtpërdrejt ose tërthorazi, te përmbajtja e hedhur në qarkullim nga autori **Emin Kokalari**, atëherë kjo e bën edhe më të qartë se veprimi i parë ka pasur rolin e **shkakut fillestar** që ka gjeneruar përhapjen e mëtejshme të informacionit dhe ka krijuar premisat për zgjerimin e **panikut** në komunitet. Në këtë kuptim, zinxhiri i ripërhapjes nuk e ndërpret përgjegjësinë e autorit fillestar, por e vendos atë në qendër të analizës, sepse pikërisht nga veprimi i tij nis rrjedha e mëvonshme e amplifikimit publik. **Në aspektin subjektiv, qëllimi i autorit, shtetasit Emin Kokalari, mund të nxirret nga vetë përmbajtja, koha, mënyra e publikimit, insistimi në të njëjtin pretendim dhe mungesa e çdo kujdesi minimal për verifikimin e informacionit**, pa qenë e nevojshme që ai ta ketë shpallur shprehimisht këtë qëllim me fjalë të drejtpërdrejta. Në raste të tilla, qëllimi nuk provohet vetëm nga një deklaratë e hapur e autorit, por nga tërësia e rrethanave konkrete që shoqërojnë veprimin e tij. Kështu, përmbajtja e përdorur nga autori **Emin Kokalari**, e lidhur me një numër shumë të madh punonjësish të një **institucioni publik** dhe me një çështje tejet të ndjeshme shëndetësore, tregon vetvetiu se informacioni është i

tillë që pritet të prodhojë reagim të fortë publik. Po kështu, edhe **koha e publikimit, mënyra e paraqitjes**, karakteri **alarmues** dhe **kategorik** i formulimit, si dhe **insistimi i autorit Emin Kokalari në të njëjtin pretendim**, përbëjnë elemente që lejojnë të nxirret përfundimi se ai ka vepruar me vetëdije mbi efektin që kjo përmbajtje mund të shkaktonte në publik. Një tregues domethënës është edhe **mungesa e çdo kujdesi minimal për verifikimin e informacionit**, sepse kur një autor publikon si fakt të ndodhur një pretendim kaq të rëndë, pa asnjë bazë të verifikuar dhe pa asnjë rezervë në mënyrën e paraqitjes, kjo tregon jo thjesht pakujdesi të zakonshme, por mungesë të plotë distance ndaj pasojave që mund të prodhojë ky publikim në opinionin publik. Për rrjedhojë, qëllimi i autorit **Emin Kokalari** për t'i dhënë informacionit përhapje dhe për të prodhuar efektin e tij alarmues mund të nxirret pikërisht nga **përmbajtja, forma, vijueshmëria, koha e publikimit dhe mungesa e verifikimit**, të marra së bashku si elemente të një sjelljeje të vetëdijshme dhe jo të rastësishme.

19. **Nuk kemi të bëjmë me ushtrim normal të lirisë së shprehjes**, sepse **liria e shprehjes** nuk është një e drejtë absolute dhe nuk shtrihet deri në atë pikë sa të mbulojë **përhapjen e informatave të rreme me efekt alarmues ndaj publikut**. Në thelb, liria e shprehjes mbron të drejtën e individit për të shprehur **mendime, qëndrime, kritika, vlerësime subjektive, debate publike** dhe madje edhe gjuhë të ashpër, provokuese apo polemike, por ajo nuk mund të përdoret si mburojë juridike për të hedhur në qarkullim publik një **njoftim faktik të rremë**, të paraqitur si i vërtetë, kur ky njoftim është i tillë që objektivisht prodhon **pasiguri, shqetësim, alarm dhe panik** te njerëzit. Pikërisht këtu qëndron dallimi themelor: **liria e shprehjes** mbron mendimin, por nuk legjitimon **faktin e rremë** të shpërndarë si i vërtetë me pasoja të rënda për publikun. Në rastin konkret, autori, shtetasi **Emin Kokalari**, nuk ka shprehur një mendim mbi mënyrën si funksionon administrata, nuk ka bërë kritikë politike ndaj **Bashkisë Gjirokastrë**, nuk ka shfaqur një vlerësim personal mbi një çështje publike dhe as nuk ka ngritur një debat teorik apo etik. Përkundrazi, ai ka hedhur në qarkullim publik një **pretendim faktik konkret**, sipas të cilit një numër i madh punonjësish të një institucioni publik ishin ose rezultonin të prekur nga **HIV/AIDS**, duke e paraqitur këtë si një rrethanë të ndodhur dhe jo si dyshim, hamendësim apo koment. Kur një person publikon se persona të caktuar **“janë të prekur”, “kanë rezultuar pozitivë”** ose **“janë infektuar”**, ai nuk po ushtron të drejtën për të menduar lirisht mbi një çështje, por po komunikon në publik një **fakt të pretenduar**. Nëse ky fakt rezulton i pavërtetë, atëherë kemi të bëjmë me **informacion të rremë**, dhe jo me shprehje të ligjshme të mendimit. Për këtë arsye, përmbajtja e shpërndarë nga autori **Emin Kokalari** del nga fusha e mbrojtjes së zakonshme të lirisë së shprehjes dhe hyn në fushën e **njoftimeve faktike me relevancë penale**. Po kështu, duhet theksuar se **liria e shprehjes** në një shtet të së drejtës ushtrohet brenda kufijve të rendit juridik dhe nuk mund të përdoret për të cenuar interesa të tjerë po aq të mbrojtur nga ligji, siç janë **qetësia publike, siguria publike, dinjiteti i personit dhe mbrojtja e publikut nga alarmi i rremë**. Vetë ekzistenca e **nenit 267 të Kodit Penal** tregon se ligjvënësi ka konsideruar se ka raste kur përhapja e informatave të rreme merr një rrezikshmëri të tillë shoqërore, sa nuk mund të trajtohet më si pjesë e debatit të lirë, por si sjellje penalisht e ndalueshme. Kjo dispozitë ndëshkon përhapjen e informatave apo njoftimeve të rreme, me fjalë, me shkrim apo me çdo mënyrë tjetër, **me qëllim që të ngjallë një**

gjendje pasigurie dhe paniku te njerëzit. Pra, vetë ligji e bën të qartë se ekziston një kufi i prerë midis fjalës së lirë dhe fjalës që, për shkak të pavërtetësisë së saj dhe efektit publik që synon të prodhojë, kthehet në **sjellje penale**. Më tej, nuk mund të pranohet që një informacion i tillë të trajtohet si pjesë e **pluralizmit të mendimeve**, sepse pluralizmi mbron dallimin e pikëpamjeve mbi fakte ose mbi politika publike, por nuk mbulon **trillimin ose shpërndarjen e një fakti të rremë** të paraqitur si i ndodhur. Nëse dikush thotë se administrata është e paafte, e korruptuar, joefikase apo e dëmshme, kemi të bëjmë me mendim, kritikë ose qëndrim vlerësues. Por kur dikush thotë se **dhjetëra apo qindra punonjës të një bashkie janë të prekur nga një sëmundje e rëndë**, nuk kemi më të bëjmë me mendim apo kritikë, por me një **pretendim faktik objektivisht të verifikueshëm**. Pikërisht sepse ky pretendim është i verifikueshëm si i vërtetë ose i rremë, ai nuk mund të strehohet pas nocionit të lirë të opinionit. Një **fakt i rremë** nuk bëhet i ligjshëm vetëm sepse është shprehur publikisht; përkundrazi, nëse ai paraqitet në mënyrë të tillë që ngjall **alarm, frikë dhe pasiguri**, ai humbet çdo mbrojtje që mund të pretendohet nga liria e shprehjes. Në këtë rast, përmbajtja e përhapur nga autori **Emin Kokalari** është edhe më larg mbrojtjes së lirisë së shprehjes për shkak se prek një **temë jashtëzakonisht të ndjeshme shoqërisht**, që lidhet me **shëndetin**, me një sëmundje me ngarkesë të lartë personale dhe publike, me një **institucion publik** dhe me një numër shumë të madh personash. Kjo do të thotë se efekti i mesazhit nuk mbetet në planin e një polemike të ashpër ose të një debati publik, por prek drejtpërdrejt mënyrën se si qytetarët e perceptojnë sigurinë, marrëdhëniet me institucionin dhe qetësinë e komunitetit. Sa më i ndjeshëm të jetë objekti i pretendimit dhe sa më e madhe të jetë audienca, aq më pak mund të pretendohet se kemi të bëjmë me ushtrim normal të lirisë së shprehjes. Këtu nuk kemi një mendim të papëlqyeshëm por të ligjshëm; kemi një **njoftim të rremë me potencial të lartë alarmues**, të hedhur në qarkullim publik si i vërtetë. Po ashtu, forma e përdorur nga autori **Emin Kokalari** e largon edhe më tej rastin nga sfera e lirisë së shprehjes. Një komunikim që do të synonte vetëm të ngrinte debat publik do të përdorte, të paktën, gjuhë të rezervuar, pyetje, hamendësime ose thirrje për verifikim. Ndërsa këtu përmbajtja është paraqitur si e sigurt, me formulime kategorike, pohuese dhe sensacionaliste, të tilla që publiku ta marrë mesazhin si **lajm** dhe jo si **qëndrim personal**. Sa më pohuese dhe sa më alarmuese të jetë gjuha, aq më e dobët bëhet çdo pretendim se kemi të bëjmë me liri normale të shprehjes. Kjo sepse liria e shprehjes mbron lirinë për të menduar dhe për të kritikuar, por nuk mbron përdorimin e formës së **njoftimit faktik** për të futur në qarkullim një informacion të rremë me potencial panikndjellës. Nga ana tjetër, edhe standardi juridik i vlerësimit nuk kërkon që çdo person i ekspozuar ndaj këtij informacioni të ketë hyrë realisht në panik, që të përjashtohet mbrojtja nga liria e shprehjes dhe të hyjmë në fushën e nenit 267. Mjafton që përmbajtja e përhapur të jetë **objektivisht e përshtatshme** për të krijuar një gjendje **pasigurie dhe paniku** te njerëzit. Kjo është logjika e vetë nenit 267, i cili mbron **qetësinë publike** dhe jo vetëm individin e veçuar. Pra, kur mesazhi i shpërndarë ka natyrë të tillë që mund të prodhojë frikë të përhapur, dyshim kolektiv, shmangie, stigmatizim dhe alarm shoqëror, ai del nga zona e **fjalës së lirë të mbrojtur** dhe hyn në zonën e **sjelljes së ndaluar penalisht**. Në përfundim, **nuk kemi të bëjmë me ushtrim normal të lirisë së shprehjes**, sepse autori **Emin Kokalari** nuk ka shprehur një mendim, nuk ka bërë kritikë, nuk ka ngritur një dyshim për verifikim

dhe nuk ka paraqitur një interpretim subjektiv mbi administratën, por ka hedhur në qarkullim publik një **informacion faktik të pretenduar si i vërtetë**, i cili, për shkak të përmbajtjes së tij, numrit të lartë të personave të përmendur, lidhjes me një **institucion publik**, mënyrës sensacionaliste të paraqitjes dhe përhapjes së tij në rrjet social me audiencë të gjerë, është objektivisht i aftë të krijojë **pasiguri, shqetësim, alarm dhe panik** te publiku. Për këtë arsye, kjo sjellje nuk mund të strehohet nën mburojën e **lirisë së shprehjes**, por duhet vlerësuar në kuadër të **përhapjes së informatave të rreme që ngjallin panik**, sipas **nenit 267 të Kodit Penal**.

Për sa më sipër

KËRKOJMË

- Ndjekjen penale të shtetasit Emin Kokalari, për veprën penale “*Përhapja e informatave të rreme që ngjallin panik*”, parashikuar nga neni 267 i Kodit Penal.

KALLËZUES

Bashkia Gjirokastrë

Kryetari

Flamur Golemi

Përfaqësuar nga Studio Ligjore “Jurisprudenca” sh.p.k

Av. Arben Llangozi

Av. Orgesa Serani

Provat bashkëlidhur kallëzimit:

1. Bashkëlidhur kësaj kërkesë do të gjeni **autorizimin**, që legjitimon Studio Ligjore “**Jurisprudenca**” në ushtrimin e përfaqësimit dhe të kërkimit të këtij informacioni.
2. Dokumentacioni mjekësor dhe dosja personale shëndetësore e Kryetarit të Bashkisë Gjirokastrë Flamur Golemi, ku provohet se nuk është **infektuar me virusin HIV/AIDS**”.
3. **Printim i postimit në Facebook** me formulimin “**#Lajmi: 18 punonjes ne Bashkine Gjirokaster dalin pozitiv pas testit per HIV**”.
4. **Printime të varianteve të tjera të së njëjtës përmbajtje**, të publikuara në Facebook në formë postimi dhe foto-postimi.
5. **Printim i materialit video në Facebook**, ku në snippet-in publik thuhet se “**nga këto testim, mësohet se të paktën 18 punonjës kanë rezultuar pozitivë ndaj HIV**”.
6. **Printime të postimeve të indeksuara në Instagram**, ku përdoret formulimi se “**Flamur Golemi dhe 18 punonjës të institucionit që ai drejton janë infektuar me virusin HIV/AIDS**”.

7. **Printime të reel-eve dhe postimeve të tjera në Instagram**, ku riprodhohet pretendimi se kryebashkiaku dhe 18 punonjës të institucionit ishin infektuar me virusin HIV/AIDS.
8. **Printime të publikimeve me formulime alarmuese**, si “Ka ra SIDA në Bashkinë e Gjirokastrës” dhe “Kryebashkiaku Flamur Golemi dhe 18 punonjës të infektuar me SIDA”.
9. **Printim i artikullit të portalit Prapaskena**, me titull “Orgji në Bashkinë e Gjirokastrës, 18 vetë të infektuar me SIDA, qyteti në panik, makth analizash në Janinë”, i datës 17.04.2026.
10. **Printim i postimit të indeksuar në Facebook** me formulimin “Në Bashkinë e Gjirokastrës, kryetari dhe 18 punonjës të infektuar me SIDA, qyteti në panik, makth analizash në Janinë”.
11. **Printim i postimit të indeksuar nga Iliria / ilirianeës.al** me formulimin “Të paktën 18 punonjëse dhe punonjës të Bashkisë Gjirokastrës mësohet se kanë rezultuar pozitivë, pra janë infektuar nga virusi HIV.”
12. **Printim i reagimit zyrtar të Bashkisë Gjirokastrës** në lidhje me përgënjeshtimin e këtyre informatave të rreme.
13. **Printim i artikullit të publikuar në median audiovizive Shqiptarja.com** me titull “Kryebashkiaku dhe 18 punonjës të infektuar me HIV/AIDS? Bashkia e Gjirokastrës: Sajesë, policia të nisë hetimet për nxitësit e këtij lajmi të rremë”, i datës 18.04.2026.
14. **Printim i artikullit të publikuar në median Panorama** me titull “Kryetari i bashkisë Gjirokastrës dhe 18 punonjës të infektuar me HIV/AIDS? Reagon institucioni: Ja e vërteta! Berisha: Kush përhap sëmundje është kriminel”, i datës 18.04.2026.
15. **Printim i artikullit të publikuar në median Euroneës Albania** me titull “Reagon Bashkia Gjirokastrës: Kryetari dhe 18 punonjës nuk janë infektuar me HIV/AIDS”, i datës 18.04.2026, ora 13:10.
16. **Printim i artikullit të publikuar në median NOA.al** me titull “A është me SIDA dhe a ka infektuar kryebashkiaku Flamur Golemi 18 punonjës? Bashkia Gjirokastrës: Nuk ka bazë faktike, po përhapet panik në qytet”, i datës 18.04.2026, ora 14:54.
17. **Printim i artikullit të publikuar në median JOQ Albania** me titull “Bashkia Gjirokastrës: Kryetari dhe 18 punonjës nuk rezultojnë të infektuar me HIV/AIDS”, i datës 18.04.2026, ora 16:36.
18. **Printim i artikullit të publikuar në median Dosja.al** me titull “Punonjësit e infektuar me HIV/AIDS? Bashkia Gjirokastrës...”, i datës 18.04.2026.
19. **Printim i artikullit të publikuar në median Faktor.al** me titull “Kryebashkiaku Golemi: Nuk kam HIV/AIDS, janë lajme të rreme! Të hetohen”, i datës 18.04.2026.
20. **Printim i artikullit të publikuar në median Klan Kosova** me titull “Bashkia Gjirokastrës përgënjeshton lajmin për HIV/AIDS, kërkon hetim penal”, i datës 18.04.2026.
21. **Printim i artikullit të publikuar në median Vox Neës** me titull “Employees and Mayor Infected ëith HIV/AIDS? Gjirokastrës Municipality Reacts”, i datës 18.04.2026.
22. **Printim i artikullit të publikuar në median ATA** me titull “Bashkia e Gjirokastrës: Pretendimet e shpërndara në rrjetet sociale akte dezinformimi, të nisin hetimet”, i datës 18.04.2026.
23. **Printim i artikullit të publikuar në median Gazeta Shqiptare** me titull “Kryetari i bashkisë Gjirokastrës dhe 18 punonjës të infektuar me HIV/AIDS? Reagon

institucioni: Ja e vërteta! Berisha: Kush përhap sëmundje është kriminel”, i datës 18.04.2026.

24. **Printim i artikullit të publikuar në median Publik.al me titull “Pretendimet se kryebashkiaku është me HIV/AIDS, reagon Bashkia”, i datës 18.04.2026.**
25. **Printim i artikullit të publikuar në median Neësbomb.al me titull “Lajmi për infektimin me SIDA të kryebashkiakut të Gjirokastrës dhe stafit mori ‘dhenë’, Fevziu apel mediave: Duhet konfidencialitet, mos krijohet panik”, i datës 18.04.2026.**
26. **Printim i publikimeve në platformën agreguese Fax.al, ku pasqyrohen ribotimet dhe shpërndarjet e lajmit nga media të tjera.**
27. **Printime të postimeve të indeksuara në Instagram me identifikuesit DXRvaARDN58, DXRTR6eDAc3, DXRI9fNDHZ9 dhe DXRepAzDyTI.**
28. **Printim i postimit në Facebook / Report TV me tekstin që pasqyron reagimin e Bashkisë Gjirokastrë në lidhje me raportimet për kryetarin dhe 18 punonjësit.**
29. **Linket elektronike të të gjitha publikimeve dhe postimeve të sipërcituara, të administruara dhe të bashkëlidhura këtij kallëzimi.**
30. **Çdo provë tjetër elektronike që do të administrohet gjatë hetimit, përfshirë të dhënat e publikimit, ripublikimit, shpërndarjes dhe audiencës së përmbajtjeve në fjalë.**